

ΚΕΡΑΣΣΟΒΟ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ-ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΕΥΧΟΣ 74 - ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2000

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ευχές Πασχαλινές κ.τ.λ.	σελ. 1	Η προστασία του πράσινου στο χωριό μας	σελ. 26
Ανακοίνωση	2	Νέοι και Παράδοση	27
Πασχαλινό 10ήμερο στο χωριό μας	3	Μια Υπενθύμιση	29
Πολιτιστικές Εκδηλώσεις της Ομοσπονδίας μας	11	Ποίηση - Το Κεράσοβο	30
1821, 179 χρόνια μετά...	12	Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων	31
Απόκριες στο χωριό μας	15	Στα πεταχτά... Αυτά τα ξέραμε;	32
Βουλευτικές Εκλογές 9 Απρίλη 2000		Ένα στερνό αντίο σ' αυτούς που έφυγαν	34
- Το Κεράσοβο είναι εδώ, ενωμένο δυνατό -	18	Κοινωνική ζωή	38
Μας στερούν την ψήφο	22	Πήραμε συνδρομές	40
Εξουσία μ' αφουγκράζεσαι;	24		

«ΚΕΡΑΣΟΒΟ» Ιδιοκτησία: ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

Αγίας Παρασκευής Κονίτσης - Ιωαννίνων

Υπεύθυνος : Ο εκάστοτε πρόεδρος της Αδελφότητας

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ. της Αδελφότητας

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος	:	Δημήτρης Σαμαράς	τηλ. 77.70.556
Αντιπρόεδρος	:	Γιώργος Παπαγεωργίου	» 26.33.625
Γραμματέας	:	Κώστας Ζιούλης	» 20.10.738
Ταμίας	:	Οδυσσέας Γαλάνης	» 77.80.724
Έφορος	:	Δέσποινα Νάκου	» 86.13.209
Μέλη	:	Γιώργος Δαγκουβάνος	» 86.14.448
		Ανθούλα Γαλάνη	» 29.18.079

Θερμή παράκληση σε όσους μας στέλνουν εργασίες για δημοσίευση, τα κείμενα να είναι δακτυλογραφημένα ή με καθαρό γραφικό χαρακτήρα και μόνο από τη μια μεριά της κόλλας. Γραπτά δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται.

Ανώνυμες επιστολές δεν δημοσιεύονται.

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν σημαίνει ότι εκφράζουν και τις απόψεις του Δ.Σ. της Αδελφότητας.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΔΡΧ. 2.000 – ΔΟΛ. ΗΠΑ 25 – ΑΥΣΤΡΑΛ. 30 – ΜΑΡΚΑ 35

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ: Αδελφότητα Αγ. Παρασκευής Κονίτσης

Κ. Φλώρη 3-5 – 113 62 Κυψέλη, τηλ./fax: 88.27.296

*Οι Πρόεδροι και τα Δ.Σ. των Αδελφοτήτων Αθηνών,
Κιάτου και Ιωαννίνων, όπως και ο Πρόεδρος και το Δ.Σ.
του Αναγκαστικού Συν/σμού του χωριού μας,
εύχονται οι καμπάνες της Ανάστασης
να σημάνουν Αγάπη και Ειρήνη για όλο τον κόσμο.*

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας αρχίζει προσπάθειες επαναδραστικοποίησης της Τράπεζας αίματος. Θερμά παρακαλεί όλα τα ικανά μέλη της Αδελφότητάς μας που μπορούν να δώσουν λίγο αίμα, να δηλώσουν συμμετοχή, ώστε να ξαναλειτουργήσει και πάλι η τράπεζά μας. Να μην ξεχνούμε το σύνθημα: «λίγο αίμα σώζει μια ζωή συγχωριανού μας». Ενημερώσετε την Αδελφότητα προηγουμένως.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Μην ξεχνάτε να στείλετε τη συνδρομή σας· σ' αυτή στηρίζεται και η Αδελφότητά μας. Περιμένουμε συνεργασίες για το περιοδικό μας· όλοι μπορείτε να γράψετε κάτι, ειδικά δε από τους νέους και νέες επιστήμονες και φοιτητές.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Αδελφότητά μας διατηρεί παραδοσιακό χορευτικό όμιλο από παιδιά, νέους και νέες.

Γράψτε και στείλτε τα παιδιά σας.

Είναι μεγάλη τιμή και καμάρι για το χωριό μας.

Πληρ. στην χορ/σσα κα Βασιλική Τέλλη-Κοντοζήση, τηλ.: 8842132.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ανακοινώνεται ότι στις 13 Αυγούστου του 2000, ημέρα Κυριακή, θα τελεστεί στην ενοριακή μας εκκλησία, Θεία Λειτουργία, χοροστατούντος του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου μας κ.κ. Ανδρέα μετά αρτοκλασίας και ιερού μνημοσύνου υπέρ των ψυχών των αποθανόντων Κρασοβιτών-τισσών.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας θα επακολουθήσουν τ' αποκαλυπτήρια της προτομής της γεννήτρας Κερασοβίτισσας Μάνας και δεξίωση των προσκεκλημένων και των συγχωριανών μας.

Τ' απόγευμα-βραδάκι της ίδιας μέρας θα γίνουν οι καλοκαιρινές πολιτιστικές παραδοσιακές εκδηλώσεις (χορός-τραγούδι) με το παραδοσιακό συγκρότημα του χωριού μας από τις Αδελφότητές μας.

Σε περίπτωση συνεργασίας της Αδελφότητας Αθηνών μετά της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων Επαρχίας Κόνιτσας, τότε το απόγευμα-βραδάκι της Κυριακής θα επαναληφθεί το πλήρες πρόγραμμα των καλοκαιρινών εκδηλώσεων της Ομοσπονδίας μας.

Παρακαλούνται όλοι οι συγχωριανοί μας και οι φίλοι του χωριού μας να παραβρεθούν στις γιορταστικές αυτές εκδηλώσεις μας. Θα είναι το κάτι άλλο, το αυθεντικό, το Κερασοβίτικο παραδοσιακό γλέντι.

Από το Δ.Σ.

Φωτό Εξωφύλλου:

Ο καταρράχτης του ρυακιού στην Ραχοβίτσα, τον Μάη του 2000.

Η φωτό αυτή, όπως και οι πασχαλινές, είναι του φωτο-κάμεραμεν

κ. Μιλτιάδη Ευάγγελου Νταγκοβάνου.

Πασχαλινό 10ήμερο στο χωριό μας

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος τις γιορτές του Πάσχα τις περάσαμε όλοι μαζί στο ξακουστό πια, λόγω «Καποδίστρια», χωριό μας. Έχει γίνει θεσμός πια η «ανάβαση» των συγχωριανών μας στην αετοφωλιά του Σμόλυγκα αυτές τις Πασχαλινές ανοιξιάτικες χαρούμενες γιορτές. Ένας λόγος παραπάνω φέτος, που το Άγιο Πάσχα συνέπεσε να είναι τέλος Απρίλη-Πρωτομαγιά, τότε που η φύση όλη ξαναγεννιέται από τη χειμερινή νάρκη και όλα τα επ' αυτής όντα αγάλλονται και χαίρονται τη θεία ευφροσύνη.

Μεγάλη Πέμπτη απόγευμα και το ταξιδιωτικό караβάνι, που φέτος η πλειοψηφία ήταν νέοι-νέες του χωριού μας, ελπιδοφόρο μήνυμα αυτό, ξεκίνησε από την τσιμεντόπληκτη πρωτεύουσα (Κυψέλη), αλλάζοντας τη σταθερή του πορεία. Αντί από Ρίο-Αντίρριο-Αγρίνιο κ.τ.λ., πορεύτηκε βορειοανατολικά και πήγε από Λαμία-Δομοκό-Καρδίτσα-Τρίκαλα-Καλαμπάκα-Γρεβενά-Πεντάλοφο. Αυτό για ν' αποφύγει το μεγάλο συνωστισμό και ταλαιπωρία της Κακιάς Σκάλας και του Ρίου-Αντιρρίου. Σκέψη πολύ σωστή και ορθή. Μπορεί η διαδρομή να είναι μεγαλύτερη, αλλά είναι απολαυστική και ευχάριστη.

Αν και η εκκίνηση έγινε το απόγευμα, 6.10 περίπου η ώρα, η ωραιότητα και η ομορφιά αυτής της ανοιξιάτικης εποχής ήταν φανταστική. Μαγευτικές εικόνες εναλλάσσονταν συνεχώς καθ' όλο το απόγευμα, μέχρι ψηλά στο Δομοκό, όπου απολαύσαμε ένα καταπληκτικό ηλιοβασίλεμα. Το σούρουπο το χαρήκαμε ανάμεσα στον Θεσσαλικό κάμπο μέχρι εκεί ψηλά στα Μετέωρα, στην Καλαμπάκα. Τ' απόκρημνα-γυμνά εκείνα αι-

ώνια βράχια, τόποι ιερών προσκυνημάτων, στέκονταν εκεί μπροστά μας, ασάλευτοι, βουβοί και μουντοί, εμπνέοντάς μας μεγάλο σεβασμό για την υπερχλιετή Χριστιανική τους μοναστική δράση.

Μια μικρή στάση γίνεται σε παρακείμενο νυχτερινό κέντρο, για ένα τσιγάρο και καφέ, και οι νυχτερινοί ταξιδιώτες συνεχίζουν τη φιδίσια διαδρομή τους, ακολουθώντας το δρόμο στα ριζά της Πίνδου, Καλαμπάκα-Γρεβενά-Νεάπολη-Πεντάλοφο. Φύση μαγευτική, ανοιξιάτικη, ανθισμένη, λουλουδιασμένη, δροσερή. Έλα όμως που ήταν νύχτα βροχερή και γεμάτη από πυκνή αντάρα (ομίχλη) και δεν την απολαύσαμε όπως έπρεπε. Παρηγορηθήκαμε όμως, λέγοντας πως στον γυρισμό μας θα είναι ημέρα και έτσι θα την χαρούμε διπλά.

Ανηφορίζοντας συνεχώς, διαβαίνουμε τα κοιμισμένα Γρεβενά μεσάνυχτα σχεδόν. Σιγή βασιλεύει παντού, μόνο τα νερά, καταγάλανα και πεντακάθαρα, κρύα και άφθονα του Βενέτικου ποταμού κυλούν ήσυχα δίπλα μας, αφρίζοντας κάπου-κάπου, ενώ η φύση τριγύρω μας, καταπράσινη, οργιάζει μέσα στην ανοιξιάτικη βλάστηση. Σε λίγο φθάσαμε Νεάπολη και από εκεί στροφή δεξιά για το γνωστό μας Τσοτύλι. Παιρνούμε τη γέφυρα του ποταμού Αλιάκμονα, που τώρα την άνοιξη έχει άφθονα και παγωμένα νερά, πηγάζει από τα βουνά της Πίνδου. Ανηφορίζουμε τον πολύστροφο δρόμο και φθάνουμε ψηλά στο Πεντάλοφο, που από παλιά του λέγονταν πετρόβουνο, διασχίζουμε ευθεία την οροσειρά της Πίνδου. Καταπληκτική και ωραιότατη αυτή η βουνίσια φύση, γεμάτη, δεξιά-αριστερά, από δάση, οξυές, πεύκα και έλατα, ενώ στα δεξιά μας

απέναντι η γυμνή κορυφή του Βόιου, νομίζεις ότι ήθελε να σπαθίσει το νυχτερινό έναστρο ουρανό.

Τα βράχια και τα ρυάκια με τα κρυστάλλινα γάργαρα νερά τους, κυλούσαν εκεί δίπλα μας, έτοιμα να δροσίσουν τους νυχτερινούς ταξιδιώτες.

Γρήγορα όμως παίρνουμε τον κατήφορο, φθάνουμε στο Επταχώρι, «κολλημένο» στα ριζά των βράχων, γυμνών και θεόρατων, που νομίζεις ότι ανά πάσα στιγμή θα γκρεμιστούν και θα πλακώσουν όλο το χωριό. Λίγα μόνο φώτα στον κεντρικό του δρόμο, ενώ η εκκλησία της Αγίας Παρασκευής, ωραιότατη, κτισμένη ολόκληρη από πελεκητή πέτρα, δέσποζε εκεί ψηλά του δρόμου, με ανοιχτή την πόρτα της, να περιμένει τους πιστούς Χριστιανούς, να προσκυνήσουν ευλαβικά τον Εσταυρωμένο Κύριό μας. Ούτε γαύγισμα σκύλου δεν ακούσαμε ούτε άνθρωπο συναπαντήσαμε. Σιγή βασίλευε παντού, μόνο που στον έναστρο ουρανό, κάπου-κάπου ταξίδευε και ένα αστέρι. Σε απόσταση 1-2 χιλιομέτρων, βλέπουμε μπροστά μας τη μεταλλική πινακίδα να μας καλωσορίζει ότι μπήκαμε πια στην Ήπειρο, στην ιδιαίτερή μας πατρίδα. Ο γράφων αισθάνθηκε να τον διαπερνά ρίγος, ένα γλυκό συναίσθημα, μπαίνοντας στα δικά μας μέρη, στα χωριά μας. Ίσως να είναι εκείνο το «νόστιμο ήμαρ» που ένιωσε και ο πολυμήχανος και πολυτάξιτος Οδυσσέας, όταν γύριζε από τον Τρωϊκό πόλεμο, στη χλιοτραγουδισμένη Ιθάκη και στην πολυαγαπημένη του γυναίκα, την Πηνελόπη.

Κατηφορίζοντας και συνεχίζοντας τον φιδωτό δρόμο, ανάμεσα στη χαράδρα του Σαραντάπορου, έχοντας δίπλα μας συντροφιά τα γάργαρα, άφθονα παγωμένα νερά του, φθάσαμε στη διασταύρωση του Μπέλεϋ. Από εκεί άρχισε

και πάλι η άνοδος για το αγαπημένο μας χωριό. Περιττό να περιγράψω και εδώ την ομορφιά της ανοιξιότικης φύσης. Τα έχω γράψει σε προηγούμενες πασχαλινές εκδρομές μας.

Το γλυκοχάραμα της αυγής, 5 η ώρα το πρωί της Μ. Παρασκευής, μας βρήκε στην ανηφόρα του Αϊ-Δημήτρη. Κάνω τον σταυρό μου και ευχαριστώ τον Εσταυρωμένο Κύριό μας, που με αξίωσε και φέτος να επισκεφτώ αυτές τις άγιες ημέρες του Πάσχα το χωριό μου και το πατρικό μου σπίτι.

Στα πρώτα σπίτια της γειτονιάς μας, πρώτος μας υποδέχτηκε, χρόνια τώρα, ο γερο-«Καρβέλας», ο σκύλος του Αχιλλέα Ζήκα, κουνώντας αργά-αργά, δεξιά-αριστερά την ουρά του, δίχως να γαυγίζει. Γνώρισε και αυτός, όπως και ο μυθικός σκύλος του Οδυσσέα, ότι είμαστε άνθρωποι δικοί του. Στο μεσοχώρι, γίνεται η αποβίβαση των πασχαλινών επισκεπτών. Δυο-τρεις συγχωριανοί μας, ήταν οι μόνοι που περίμεναν την άφιξή μας. Το πρωινό αγιάζι του Σμόλυγκα μας υποδέχτηκε κοκκινίζοντας ελαφριά το πρόσωπό μας και τ' αυτιά μας. Ανάπνευσα αχόρταγα αυτό το θείο δώρο του χωριού μας. Οι πλατείες του φωτισμένες –μπράβο ανήκει γι' αυτό στην Διοίκηση του Συν/σμού μας– και η εκκλησία μας ανοιχτή.

Εκεί στο μέσον, δεξιά-αριστερά οι δύο ληστές, ο Εσταυρωμένος Κύριός μας, που θυσιάστηκε εθελουσίως για να ξεπλύνει με το Τίμιο Αίμα Του τις αμαρτίες μας.

Γυναίκες αρκετές, κατά το έθιμο του χωριού μας, από της ώρας της Σταύρωσης μέχρι της Ταφής του Κυρίου μας, μένουν εκεί συνέχεια, μέρα-νύχτα, προσευχόμενες και ψέλνοντας, όπως γίνεται και σε θάνατο αγαπημένου προσώπου τους, πόσο μάλλον για τον Κύριό μας.

Εκτός από τη γυναίκα μου και εμένα και άλλες συνταξιδιώτισσες γυναίκες με λουλούδια, σπεύδουμε, μέσα στο γλυκοχάραμα αυτό, να προσκυνήσουμε ευλαβικά τη Θεία Σταύρωση του Χριστού μας και να ζητήσουμε το άμετρο έλεος και την άπειρη αγάπη του Εσταυρωμένου. Στιγμές ιερές, που νιώθεις να συγκλονίζεσαι ολόκληρος από τα Θεία Πάθη του Θεανθρώπου, όταν σε λίγες ώρες, οι ιερείς και οι ψάλτες θα ψάλουν τα «Ο Ευσχήμων Ιωσήφ από του ξύλου καθελών το άχραντό σου Σώμα...» και «Η ζωή εν τάφω κατετέθης, Χριστέ, και Αγγέλων στρατιαί εξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι την σην...».

Μετά από αυτή την ψυχική μας αγαλλίαση και θεία ευφροσύνη, παίρνουμε τον κατήφορο για το πατρικό μας σπίτι, τη γειτονιά μας, τον κάτω μαχαλά, βοηθούμενοι και από την αγαπημένη μας πρωτοξαδέρφη Αρετή, χήρα Απ. Κουκούμη, που «ξενύχτησε» και αυτή στην

εκκλησιά μας, κοντά στον Εσταυρωμένο μας.

Το μεσημέρι έγινε η ακολουθία των ωρών όπως λέγεται, και ακολούθησε η «αποκαθήλωση» από τον Σταυρό, του Κυρίου μας και η τοποθέτησή του, «εν καινώ μνημείω...». Το κοβούκλιο του ιερού Επιταφίου, ωραιότατο ξυλόγλυπτο έργο, δωρεά του μακαρίτη συγχωριανού μας Γιάννη Αλκ. Εξάρχου, στόλισαν οι Κερασοβίτισσες γυναίκες με πολύ μεράκι και μεγάλη τέχνη. Ήταν φανταστικός με τα ποικιλόχρωμα ανοιξιάτικα λουλούδια και τα αμάραντα του χωριού μας. Να τις έχει καλά ο Κύριός μας, όπως και τις οικογένειές τους. Και του χρόνου με υγεία και χαρά.

Η Μ. Παρασκευή με τις καμπάνες να χτυπούν πένθιμα, με τον κόσμο, άντρες-γυναίκες και τις νέες μανάδες να κρατούν από τα χέρια τα μικρά τους παιδάκια, να πηγαίνουν στην εκκλησιά να προσκυνήσουν ευλαβικά και ταπεινά

Πασχαλινοί εκδρομείς.

τον Σταυρωθέντα και Ταφέντα Κύριό μας, είναι μια θεία μυσταγωγία, μια θεία κατάνυξη, όπου το ανθρώπινο υψώνεται προς τα άνω, προς το θείο, προς τον Πατέρα της Πλάσης. Εδώ τηρείται και το παλιό έθιμο του χωριού μας, τα μικρά παιδάκια να περνούν κάτω από το κοβούκλιο του Επιταφίου σταυρωτά.

Το βράδυ, μέσα στην κατάμεστη, πανέμορφη, πεντακάθαρη και ολόλαμπρη εκκλησιά μας, εψάλλησαν τα «ΕΓΚΩΜΙΑ» του Κυρίου μας από τον παπά του χωριού μας και τους ψαλτάδες. Χαρά προξένησε και η συμμετοχή του εκλεκτού μέλους της Αδελφότητάς μας Δημήτρη Ευαγγ. Γελαδάρη. Δεν παραλείπω ν' αναφέρω την παντελή έλλειψη συμμετοχής των γυναικών και κοριτσιών του χωριού μας.

Είναι κρίμα και άδικο να μη συμμετέχουν και αυτές στις χορωδίες των εγκωμίων του Εσταυρωμένου Κυρίου μας. Του χρόνου που το Άγιο Πάσχα είναι στις ?????????? θα πρέπει να συμμετάσχουν και αυτές, θα είναι χάρμα ακουστικής. Ο γράφων θα προσπαθήσει να κάνει μικτή χορωδία. Ελπίζει πως θα βρει ανταπόκριση από τον γυναικείο κόσμο.

Ο Επιτάφιος, κατά τα έθιμά μας, έκανε τον γύρω της εκκλησιάς μας, ακολουθούμενος από όλο το εκκλησίασμα, που φέτος ήταν πολύ μεγάλο, μια και το Άγιο Πάσχα συνέπεσε να είναι τέλη Απρίλη-Πρωτομαγιά. Στην είσοδο της εκκλησιάς, τον Επιτάφιο κράτησαν τα τέσσερα παλικάρια, ψηλά και από κάτω πέρασε όλο το εκκλησίασμα, κατά τα έθιμά μας. Αυτό το έθιμο φανερώνει ότι όλοι οι χριστιανοί επιζητούν και θέλουν να έχουν όλο το χρόνο την ευλογία και χάρη του Εσταυρωμένου Χριστού μας. Μάλιστα μετά την Ταφή του Κυρίου μας, όλοι παίρνουν και από ένα λουλου-

δάκι από τον Επιτάφιο, που στη συνέχεια το τοποθετούν στο εικόνισμα του σπιτιού τους μέχρι του χρόνου που θ' αντικατασταθεί από το καινούργιο. Έτσι και η ευλογία και η χάρη του Κυρίου μας, μπαίνει μέσα στα σπίτια μας. Αυτή τη σημασία έχει.

Το Μ. Σάββατο είναι ημέρα προετοιμασίας για το Άγιο Πάσχα, την Ανάσταση του Κυρίου μας. Καθαριότητα και οι τελευταίες λεπτομέρειες για το Πασχαλινό μεγάλο Τραπέζι που θα γίνει, με ψημένα αρνιά και κατσίκια του Αϊ-Γιώργη, όπως λέει και το δημοτικό μας τραγούδι.

Και στο χωριό μας, εδώ και λίγα χρόνια, καθιερώθηκε να γίνεται η Ανάσταση του Κυρίου μας στις 12 η ώρα, τα μεσάνυχτα προς την Κυριακή, ενώ τα παλιά χρόνια χτυπούσαν οι καμπάνες στις 3.30 το πρωί και η Ανάσταση γινόταν «όρθρου βαθέως...», το γλυκύ χάραμα και τη θεία Πασχαλινή λειτουργία παρακολουθούσε όλο το εκκλησίασμα. Σήμερα που γίνεται στις 12 και μετά το «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ...» φεύγουν όλοι για τα σπίτια τους, για την αχνιστή μαγειρίτσα και πολλοί ελάχιστοι μένουν να παρακολουθήσουν τη θεία λειτουργία της Ανάστασης με τους θαυμάσιους και κατανυχτικούς ιερούς ψαλμούς, όπως το «Αναστάσιμος ημέρα λαμπρυθώμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα...».

Γεμάτη, κατάμεστη, η εκκλησιά μας από τους συγχωριανούς μας και κυρίως από νέους. Καλό σημάδι αυτό, ελπιδοφόρο. Οι νέοι γυρίζουν πίσω στις πατρογονικές εστίες τους, έστω και για λίγες ημέρες. Η Ανάσταση, όπως κάθε χρόνο, έγινε έξω στην πλατεία, μέσα σε βροντές και σφυρίγματα από βεγγαλικά και βαρελότα, αλλά και στο τσουχτερό παγερό αγιάζι που κατέβαινε φρέσκο-φρέσκο από ψηλά τον γέρο Σμόλυγκα. Το

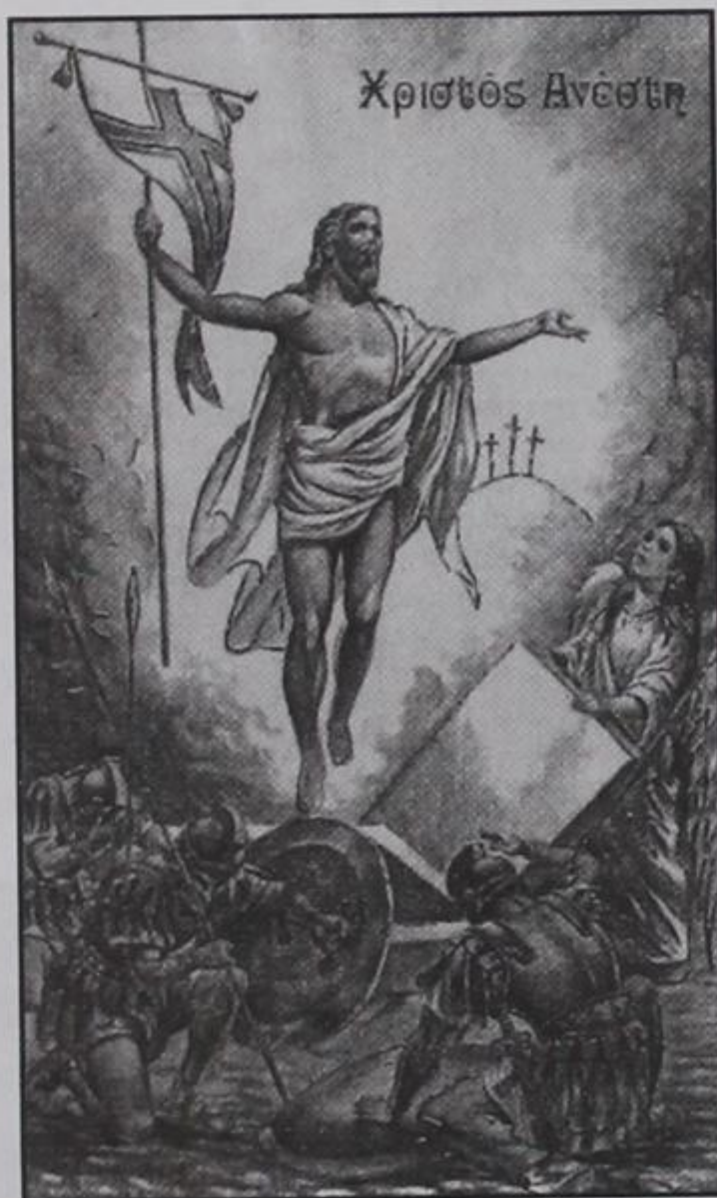
«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ...» αντήχησε παντού χαρμόσυνα και ελπιδοφόρα και οι γλυκοκέλαδες καμπάνες από το κομψότατο πέτρινο πελεκητό καμπαναριό μας, το διαλαλούσαν στα γύρω ρέματα, βουνοκορφούλες και λαγκάδια του χωριού μας. «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ...» ψέλιζαν όλα τα χείλη των συγχωριανών μας, μικρών και μεγάλων, λαμπροστολισμένων με τις καλύτερες φορεσιές τους, και δίνονταν τα πρώτα φιλιά της Ανάστασης, της Αγάπης, μεταξύ των συγγενών, φίλων και όλων των συγχωριανών. Πάσχα ήταν, λαμπροφόρος ημέρα, χαράς, αγαλλίασης, θείας ευφροσύνης.

Με τις άσπρες λαμπάδες αναμμένες από το φως της Ανάστασης του Κυρίου μας, επέστρεψαν στα σπίτια τους, φέρνοντας εκεί το «ανέσπερο φως...» για ν' ανάψουν το καντήλι του σπιτικού εικονίσματος. Αυτό επιβάλλει το παλιό, όμορφο και ωραίο έθιμο του χωριού μας. Όλα τα δρομάκια του χωριού να μοιάζουν με μικρές πυγολαμπίδες (κολοφωτιές), καθώς οι πιστοί χριστιανοί γύριζαν στα σπίτια τους, κρατώντας τις πασχαλιάτικες άσπρες λαμπάδες τους αναμμένες. Θέαμα πολύ εξαιρετικό και θαυμάσιο. Το έθιμο αυτό του χωριού μας, και όχι μόνο, είναι πανελλήνιο, έχει τη σημασία του, Το φως του Κυρίου μας είναι η καθαρότητα του πνεύματος και της ψυχής, και αυτό θέλουμε να μπει στο σπιτικό μας, να διώξει και να φύγουν έξω από αυτό, ο φθόνος, η κακία, η ζήλεια και γε-

νικά όλα τα κακά πνεύματα, να έρθει μέσα στο σπιτικό μας, η χαρά και η ευλογία της Ανάστασης του Κυρίου μας. Μάλιστα συνηθίζεται στην αυλόπορτα του σπιτικού μας, να κάνουμε με την αναμμένη λαμπάδα μας και το σημείο του Σταυρού του Κυρίου μας. Ο Σταυρός αυτός θα είναι ο φύλακας Άγγελος του σπιτιού μας καθόλο το χρόνο. Όλα λοιπόν τα σημάδια έχουν τη μεγάλη τους

σημασία και καλό και πρόπον είναι να τα τηρούμε πιστά και πάντοτε.

Την πρώτη ημέρα του Πάσχα, ο καιρός ήταν βροχερός και δεν επέτρεψε να γίνει ο παραδοσιακός χορός στο μεσοχώρι με τη λαϊκή κομπανία του Αντρέα Φιλιππίδη, που τόσο πολύ επιθυμούσε και λαχταρούσε ο κόσμος του χωριού μας. Το κενό αυτό, αναπλήρωσε κατά ένα τρόπο, η οικογενειακή, φιλική συντροφιά και το πασχαλινό εορταστικό

πλούσιο τραπέζι, με ψητά αρνιά-κατσίκια και δημοτικά τραγούδια του χωριού μας. Κατακεί μεριά των Παπανικολαίων (Αδερφοί Βασίλης-Χρήστος και σόι), έγινε τρικούβερο γλέντι.

Τη δεύτερη ημέρα του Πάσχα, εορτή του Αϊ-Γιώργη μας, η θεία λειτουργία, κατά παράδοση, έγινε στο ομώνυμο εκκλησάκι του, ψηλά εκεί στο αγνάντιο του χωριού μας. Το εξωκλήσι έλαμπε από καθαριότητα, η θεία λειτουργία κατανυκτική, και κόσμος πολύς να προσεύχεται, τόσο στο εσωτερικό της εκκλησίας, όσο και έξω στο προαύλιο, κατά μικρές παρέες, παρακολουθώντας τη θεία λει-

τουργία ή σχολιάζοντας χαμηλόφωνα τα ζητήματα του χωριού μας. Το καταπράσινο και λουλουδιασμένο περιβάλλον μοσχοβολούσε φρεσκάδα, άνοιξη, ανανέωση της φύσης, ο δε γερο-Σμόλυγκας, εκεί ψηλά είχε ακόμα την άσπρη του γεγιάδα, όπως και η Νεμέρτσικα, εκεί κάτω στο βάθος του ορίζοντα, στα ελληνοαλβανικά σύνορα. Χάρμα οφθαλμών η όλη τριγύρω ανθισμένη φύση, να βλέπεις και να μη χορταίνει το αχόρταγο μάτι σου από ομορφιά και ωραιότητα. Μετά το τέλος της θείας λειτουργίας, προσφέρθηκε τσίπουρο και λουκούμι από τη συνιδιοκτήτρια του Αϊ-Γιώργη κα Χρυσάνθη Παπαγεωργίου, και απολαύσαμε νουμπέτια νοσταλγικά, παραδοσιακά Κερασοβίτικα τραγούδια, από τη λαϊκή δημοτική κομπανία του αγαπητού μας Αντρέα Φιλιππίδη και Παύλου Νάκου. Φέτος ήταν εκεί, άλλες χρονιές όχι. Το έθιμο του χωριού μας είναι, ότι τον Αϊ-Γιώργη να βρίσκεται εκεί, να παίζει,

να λαλήσει, να τραγουδήσει τον ερχομό της άνοιξης. Στήθηκε χορός και οι εορτάζοντες τον άγιο συνοδιοκτήτες Γιώργος και κα Χρυσάνθη Παπαγεωργίου και Γιώργος Κατσιαμάνης έσυραν πρώτοι το χορό. Οι ήχοι από το κλαρίνο του Αντρέα και το δυνατό, ρυθμικό χτύπημα του ντεφιού από τον Παύλο, πλημμύρισαν τη γειτονιά και όλα τα περίχωρα. Στιγμές ευχάριστες, νοσταλγικές αναμνήσεις των παλιών καλών καιρών του χωριού μας, τότε που έσφυζε από κόσμο και ζωή. Άλλα χρόνια, άλλοι καιροί!...

Πάντως, ήταν μια νότα ευχάριστης ξεγνοιασιάς για εμάς τους Πασχαλινούς επισκέπτες και για δυο-τρία ζευγάρια ξένων επισκεπτών που δεν πήγαν στον Σμόλυγκα με την υπόλοιπη παρέα τους. Οι Άγιοι Προκόπης-Γιώργης να έχουν καλά όλο τον κόσμο ώστε να μπορέσουμε και του χρόνου να παραβρεθούμε στη χάρη του Αγίου και να έχουμε την ευλογία του πλούσια.

Χορός στο Μεσοχώρι, Πάσχα 2000

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, καιρού επιτρέποντος, στο μεσοχώρι του χωριού μας στήθηκε τρικούβερτος χορός, στην αρχή μονός, μετά διπλός (δύο σειρές) με την παραδοσιακή λαϊκή δημοτική κομπανία του Αντρέα. Οι πρόεδρος και αντιπρόεδρος της Αδελφότητας Αθηνών, άνοιξαν και έσυραν πρώτοι το χορό και στη συνέχεια οι άντρες και γυναίκες του χωριού μας, φορώντας τις παραδοσιακές Κερασοβίτικες φορεσιές. Ένα μεγάλο εύγε και μπράβο ανήκει για μια ακόμη φορά, σ' αυτούς τους ανθρώπους που πρόθυμα και με ευχαρίστηση θέλησαν να τιμήσουν, να τηρήσουν για μια ακόμη φορά, τα παραδοσιακά μας όμορφα και ωραία έθιμά μας, προσφέροντας στους συγχωριανούς μας λίγη χαρά και γλυκές αναμνήσεις περασμένων καλών καιρών, τότε που στις γιορτές και πανηγύρια γίνονταν τριπλοί-τετραπλοί χοροί και με δυο-τρεις ζυγιές (παρέες) λαϊκών οργάνων.

Η συντροφιά αυτή των αντρών-γυναικών που ντύθηκαν τις παραδοσιακές Κερασοβίτικες φορεσιές, αποτελούνταν από: Δημήτρη Ευαγγ. Γελαδάρη (πάντα πρώτος και καλύτερος), Απόστολο και Σπύρο Νίκου Αποστόλου και τις κυρίες: Πελαγία Παύλου Νάκου, Ευαγγελία Β. Γελαδάρη, Κλεοπάτρα Β. Γελαδάρη, Άρτεμη Νίκ. και Ολυμπίας Γαβριηλίδη, Μαριάνθη Β. Κωτούλα, Μαρία Θ. Νάκου και Ζαχαρούλα Παύλου Βάιλα.

Σημειώνω πως, εκτός από τη συντροφιά αυτή, στο χορό μπήκαν στη συνέχεια και άλλοι-άλλες Κερασοβίτες και έτσι κράτησε μέχρι αργά το βράδυ. Την παραστάση «έκλεψε» και πάλι η μικρούλα κόρη του Νίκου-Φωτεινής Κουκούμη (Μπίμπη), η Μαριέττα, ντυμένη και αυτή στα Κερασοβίτικα, που συνεχώς χόρευε μαζί με τον Πρόεδρο, κρατώντας τον από το χέρι. Πώς να το κάνουμε, εί-

ναι η «μασκότ» της Αδελφότητας Αθηνών. Μεγαλώνει μέσα στα πούλμαν της διαδρομής Αθήνα-Κερασόβο-Αθήνα, χρόνια τώρα. Ο καλός Θεός μας να το έχει πάντα καλά.

Πάντως, πρέπει να γράψω πως είναι κρίμα και άδικο, ενώ υπάρχει Κερασοβίτικο ανθρώπινο δυναμικό από άντρες-γυναίκες και παιδιά και Κερασοβίτικες παραδοσιακές φορεσιές, για να δημιουργηθεί μεγάλος χορευτικός όμιλος, δεν υπάρχει η αντίστοιχη προσφορά-θέληση-προθυμία, αδιαφορούν όλοι, οι πάντες, ή προφασίζονται διάφορες δικαιολογίες. Συνέπεια αυτών είναι να σβήνουν, να χάνονται, να λησμονούνται αυτά τα πανέμορφα Κερασοβίτικα έθιμά μας. Βάλτε το καλά στο μυαλό σας. Χάνονται οι πατρογονικές μας ρίζες και μαζί με αυτές, χάνεται και η Κερασοβίτικη ιστορία μας. Ας το σκεφτούμε πολύ σοβαρά. Τα Δ.Σ. των Αδελφοτήτων, και κυρίως των Αθηνών, προσπαθούν και μοχθούν για τη διατήρηση των εθίμων μας, αλλά δεν φθάνει αυτό. Χρειάζεται και η αφύπνιση των μακαρίων. Χρειάζεται απαραίτητα και η θέληση και η συμπαράσταση όλων των Κερασοβιτών και κυρίως των νέων του χωριού μας, που δυστυχώς χάνονται μέσα στη χοάνη της τσιμεντόπληκτης πρωτεύουσας. Οι αρχαίοι μας πρόγονοι έλεγαν «οι καιροί ου μαινετοί», δηλαδή οι καιροί δεν μας περιμένουν.

Τις άλλες ημέρες της Διακαινησίμου εβδομάδας, η θεία λειτουργία έγινε σε όλα τα εξωκλήσια του χωριού μας, κατά παράδοση-έθιμά μας. Ας είναι καλά και ο παπάς του χωριού μας που τηρεί και αυτός τα έθιμά μας αυτά.

Την Παρασκευή, της Ζωοδόχου Πηγής, η θεία λειτουργία έγινε στο ομώνυμο εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής. Ωραία ηλιόλουστη ημέρα και ο κόσμος

πολύς. Εκεί και ο Αντρέας με την κομπανία του. Νουμπέτια και χορός και εδώ, μπροστά στην πλακοστρωμένη αυλή. Αυτό θα πει Κερασοβίτικο Πάσχα, τραγούδι, χορός, γλέντι, ξεγνοιασιά και λησμονιά. Μακριά από σκοτούρες και έγνοιες της ζωής.

Το Πασχαλινό μας 10ήμερο στο αγαπημένο μας χωριό έκλεισε με τη θεία λειτουργία την Κυριακή του Θωμά στην κεντρική μας εκκλησία, με όσους πασχαλινούς επισκέπτες είχαν απομείνει και με τους ντόπιους εκεί συγχωριανούς μας. Το Πασχαλιάτικο αυτό χαρούμενο ξεφάντωμα, τελείωσε γρήγορα και το πούλμαν του αγαπητού μας φίλου Σωτήρη, περίμενε εκεί στο παλιό σχολείο για το γυρισμό στην Αθήνα. Ξεκινήσαμε γύρω στις 11 π.μ. με μια ημέρα πεντακάθαρη, ανοιξιάτικη, ηλιόλουστη που μοσχοβολούσε άνοιξη, Μάη με τα λουλούδια.

Ο γυρισμός πάντα είναι στενόχωρος για εμάς τους Κερασοβίτες που αγαπού-

με το χωριό μας. Η διαδρομή όμως που έγινε από Γρεβενά-Καλαμπάκα κ.λπ., ημέρα τώρα, μας πήρε την κατήφεια, γιατί ήταν πράγματι μαγευτική και καταπληκτική. Την ευχαριστηθήκαμε πάρα πολύ. Φθάσαμε στην Αθήνα ενωρίς το βράδυ.

Το φετινό Πασχαλινό 10ήμερο στο χωριό μας θα μας μείνει για πολλά χρόνια στη μνήμη μας αξέχαστο, αλησμόνητο. Περάσαμε θαυμάσια και το ευχαριστηθήκαμε με την καρδιά μας. Εύχομαι σε όλους ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ και χρόνια πολλά, με υγεία και χαρά. Του χρόνου να αξιωθούμε να κάνουμε και πάλι στο χωριό μας Πάσχα.

Ζωγράφου, 8 Μάη του 2000

Τάκης Σαμαράς

Υ.Γ. Πρωτομαγιά δεν γιορτάστηκε φέτος στο χωριό μας, λόγω βροχερού καιρού. Μας τα χάλασε. Είχαμε προγραμματίσει για την Τετάρτη 3 του Μάη.

Ώρα αναχώρησης των Πασχαλινών εκδρομμένων, Κυριακή του Θωμά.

Πολιτιστικές Εκδηλώσεις της Ομοσπονδίας μας

Το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μας, Αδελφοτήτων Επαρχίας Κόνιτσας προγραμμάτισε και πραγματοποίησε για τα μέλη-Αδελφότητες, πολιτιστική εκδήλωση το Σάββατο 15 του Απριλίου.

Η εκδήλωση αυτή ήταν μια κρουαζιέρα-χοροεσπερίδα με ζωντανή μουσική, και έκπληξη της βραδιάς 3 τραγούδια από τον πασίγνωστο διεθνή τραγουδιστή, Έλληνα Ντέμη Ρούσσο, με το κρουαζιερόπλοιο M/V ΓΙΩΡΓΗΣ, στα νερά του Σαρωνικού. Όσοι βρεθήκαμε εκεί (Κερασοβίτες, ζεύγος Κώστας-Ντίνα Ζιούλη, ζεύγος Δημήτρης-Σπυριδούλα Γελαδάρη, Μαρία Γ. Παπαγεωργίου και κόρη της Μάρθα, Αντρέας Σαμαράς και ο γράφων), θα 'χουμε, όπως λέμε εμείς οι Κερασοβίτες να μολογάμε, για πολύ καιρό, γιατί περάσαμε μια αξέχαστη βραδιά, απολαμβάνοντας τη φαντασμαγορική θέα του Σαρωνικού κόλπου, κάτω από τον έναστρο ουρανό, το χλωμό φεγγάρι, την πολυφωτισμένη πρωτεύουσα και το μεγάλο λιμάνι του Πειραιά.

Φτάνοντας στον Τροκαντερό (Φλοίσβο) του Φαλήρου, μας υποδέχτηκε ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας μας κ. Μιχάλης Μαρτσέκης, με το Διοικητικό Συμβούλιο στην προβλήματα που ήταν αγκυκοροβλημένο το πολυτελές κρουαζιερόπλοιο M/V ΓΙΩΡΓΗΣ και μας οδήγησε στο κατάστρωμα του πλοίου, όπου εκεί ήταν πολλές προσωπικότητες από άλλες Αδελφότητες και Συλλόγους, π.χ. Δολιανιτών, Πύργου, Ασημοχωρίου, Καστάνιανης, Αμαράντου, Σανοβού κ.ά.

Ακόμα συναντήσαμε εκεί και τον νεοεκλεγέντα για πρώτη φορά βουλευτή Ιωαννίνων, κ. Κώστα Τασούλα, τον πολιτευτή κ. Αναστάσιο Δάφνη, τον Πρόεδρο του Επιμελητηρίου Ιωαννίνων κ. Κιτσάκη κ.ά.

Με τον νεοεκλεγέντα βουλευτή κ.

Τασούλα ανταλλάξαμε και μερικές κουβέντες για το μεγάλο ζήτημα που αφορά το χωριό μας, την κατάργηση και συνένωση της Κοινοτήτάς μας με το Δήμο της Κόνιτσας. Υπόσχεθηκε αμέριστη τη βοήθειά του για το θέμα αυτό.

Μετά από ένα πλούσιο δείπνο και άφθονο κόκκινο καλό κρασί, όλοι μας χορέψαμε παλιές μελωδίες και τα αθάνατα ελληνικά δημοτικά Ηπειρώτικα τραγούδια. Η βραδιά πέρασε υπέροχα και μετά την επιστροφή του πλοίου στο Τροκαντερό στις 1 τα ξημερώματα, ο χορός διήρκεσε μέχρι το πρωί.

Ο Πρόεδρος κ. Μιχάλης Μαρτσέκης στο χαιρετισμό που απηύθυνε, αφού ευχαρίστησε όλους για τη μεγάλη συμμετοχή τους, είπε μεταξύ των άλλων, πως οι ορεινοί του Σμόλυγκα, του Αώου και της Τύμφης, βρέθηκαν στη θάλασσα, αιτιολογώντας τα εξής: ότι οι Νηρηίδες θεές ήταν θεραπαινίδες του θεού της θάλασσας Ποσειδώνα και η γυναίκα του ζήλεψε και τις κυνήγησε και αυτές βρήκαν καταφύγιο στο παλάτι του βασιλιά Αώου και του εξαδέλφου του Σμόλυγκα, αλλά πηγαίνοντας εκεί κουβάλησαν νερό από τη θάλασσα και έτσι σήμερα ακόμη λέγεται ότι ο Αώος έχει νερό της θάλασσας. Ωραίος μύθος, έτσι; Να που έχουμε και εμείς οι ορεινοί της Πίνδου σχέση και με τη θάλασσα. Γι' αυτό «τραβούν» πολύ και τα Κερασοβιτόπουλα αγόρια τα νησιά μας. Υπάρχει το προγονικό, όπως λέγεται σήμερα, γονίδιο στο αίμα μας.

Εμείς που παραβρεθήκαμε εκεί να ευχαριστήσουμε τον Πρόεδρο και το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μας, για την αξέχαστη αυτή βραδιά που μας χάρισαν, και να τους συγχαρούμε συνάμα για την καλή και άρτια οργάνωση, η οποία και θα μας μείνει αξέχαστη.

Δημήτρης Σαμαράς
Ζωγράφου, 20 Απριλίου

1821

179 χρόνια μετά...

«Μην καρτεράτε λευτεριά από τους Φράγκους».

Ωραία Ελλάδα! Λείψανο θλιβερό σβησμένης δόξας!
Αφανισμένη πια, μα αθάνατη! Ξεπεσμένη, μα μεγάλη!
Ποιος τώρα θα σταθεί μπροστά για τα ανεμοσκόρπιστα παιδιά σου;
Ποιος τα ασυνήθεια θ' αποδείξει της ατέλειωτης σκλαβιάς;
Μην καρτεράτε λευτεριά από τους Φράγκους.
Πουλιάει και αγοράζει ο βασιλιάς τους.
Στα ελληνικά σπαθιά, στα ελληνικά φουσάτα η στερνή ατρείας ελπίδα.

Λόρδος Byron

Γιορτάσαμε και φέτος, μέσα σε μια ηλιόλουστη, ανοιξιάτικη και χαρούμενη ημέρα, τα 179 χρόνια από την Εθνική Παλιγγενεσία του 1821, όταν βρόντηξαν και άστραψαν και πάλι τα καριοφίλια και τα γιαταγάνια των ηρωικών προγόνων μας για «λευτεριά ή θάνατο».

Στο σημείωμά μου αυτό σκέφτηκα να γράψω λίγες γραμμές για τους ξένους φιλέλληνες, πόσο ήταν «φιλέλληνες». Αφορμή μου έδωσε το παραπάνω ποίημα του μεγάλου, πράγματι, Άγγλου φιλέλληνα, ποιητή λόρδου Βύρωνα, που θυσίασε και αυτήν ακόμα την πολύτιμη ζωή του, πολεμώντας γενναία και αντρεία για τα ιδανικά της λευτεριάς της σκλαβωμένης Ελλάδας.

Τι μας λέει ο ρομαντικός ποιητής και γενναίος πολεμιστής; «Μην καρτεράτε λευτεριά από τους Φράγκους». Βέβαια, «Φράγκους» εννοεί τους Ιταλικούς λαούς της Ευρώπης της εποχής του 1821.

Ξεκαθαρίζω από την αρχή, πως κανένας από τους μεγάλους της εποχής εκείνης δεν είχε στο νου του να βοηθή-

σει τους Έλληνες για τη λευτεριά τους, αν πίσω από τους καπνούς και τις αντάρες του πολέμου δεν έβλεπε συμφέροντα και λίρες να γυαλίζουν. Ήρθαν βέβαια πολλοί, γέμισε ο τόπος από φιλέλληνες το 1821. Άλλοι από αυτούς από αγνά φιλελεύθερα αισθήματα, και άλλοι για κερδοσκοπίες. Πολλοί σκοτώθηκαν στα πεδία των μαχών. Οι Έλληνες ευτυχώς δεν μπόρεσαν να μοιάσουν στους καιροσκόπους «φιλέλληνες». Αυτοί ήταν απόγονοι των φιλοσόφων του Παρθενώνα και της Αρχαίας Αγοράς.

Είναι αλήθεια πως η επίσημη πολιτική των τότε Μεγάλων Δυνάμεων, έβλεπε πολύ εχθρικά και αρνητικά την επανάσταση, πλην όμως οι Ευρωπαϊκοί λαοί είδαν το δίκαιο αγώνα μας με συμπάθεια, όπως και οι εφημερίδες, οι ποιητές και πολλοί συγγραφείς και ζωγράφοι. Η πρώτη Φιλελεύθερη Επιτροπή ιδρύθηκε στην Ελβετία το 1821. Η φήμη και η απήχηση που είχε ήταν μεγάλη.

Στο πρώτο Τάγμα των Φιλελλήνων εντάχθηκαν 180 Ιταλοί, Γάλλοι, Πολω-

νοί, Γερμανοί, Ελβετοί και Βέλγοι και έχυσαν αμέτρητες φορές το αίμα τους στα πεδία των μαχών. Ο Λόρδος Βύρων

με δικά του έξοδα συγκρότησε πολεμικό Σώμα από 500 Σουλιώτες για τον αγώνα, με σκοπό να προωθήσει την έκδοση δανείου στο Λονδίνο για τους Έλληνες και να συμφιλιώσει τις αντιμαχόμενες φατρίες για το καλό της Ελλάδας. Ο θάνατός του όμως τον πρόλαβε, αλλά έμεινε στην ψυχή των Ελλήνων σαν το

σύμβολο του ανιδιοτελούς πατριωτισμού. Πριν όμως από το θάνατό του, είχε γράψει εκείνα τα αλησμόνητα λόγια για την Ελλάδα. «Της έδωσα τον καιρό μου, την υγεία μου, την περιουσία μου· τι μπορούσα να κάνω περισσότερο;»

Σήμερα υπάρχουν τέτοιοι αγνοί φιλέλληνες που πέθαναν για μια μεγάλη ιδέα; Μάλλον δεν υπάρχουν και πολλοί, γι' αυτό η λέξη έχει μείνει μόνο και μόνο και αυτή μέσα σε εισαγωγικά.

Ο Κυριάκος Σιμόπουλος έχει κάνει τεράστιο έργο και λεπτομερείς μελέτες γύρω από την περίοδο της ελληνικής

Επανάστασης του 1821, αλλά και για τη στάση των μεγάλων δυνάμεων στο εθνικό μας αυτό ζήτημα. Έχει γράψει ένα βιβλίο «Πώς είδαν οι ξένοι την Ελλάδα του '21;». Στο βιβλίο του αυτό είναι αποκαλυπτικός για τον άλλο «φιλελληνισμό», των συμφερόντων των Μεγάλων Δυνάμεων που έβλεπαν ότι εξυπη-

Ο λόρδος Βύρον, ο μεγάλος Άγγλος ρομαντικός ποιητής, ήταν ο πρωτοπόρος του φιλελληνισμού και έμεινε στην ψυχή των Ελλήνων ως το σύμβολο του ανιδιοτελούς πατριωτισμού

αγωνιζόμενη πατρίδα μας, το έθνος μας γενικά. Τα χρόνια 1823-24 είναι η περίοδος όπου εγκαινιάζονται οι ξένες επεμβάσεις. Όλες οι Ευρωπαϊκές δυνάμεις της εποχής θέλουν και επιδιώκουν να έχουν επαφές και προσβάσεις στην πατρίδα μας. Με παρασκηνιακές επαφές και μυστικές διαπραγματεύσεις-ραδιοουργίες, θέλουν να έχουν τον έλεγχο των ελληνικών πραγμάτων. Ακόμα και αυτός ο «Ελληνοκτόνος» Μέτερνιχ της

Αυστρίας, στέλνει κρυφό αντιπρόσωπό του στην Ελλάδα. Τον πρόλαβαν όμως οι Άγγλοι και με επιδέξιους χειρισμούς εξασφαλίζουν αυτοί τα χρόνια 1823-24 τον έλεγχο των ελληνικών πραγμάτων. Το τρίπτυχο της επιτυχίας τους ήταν αυτό: Δάνειο - Φιλελληνικό κοιμίτατο - Άγγλοι εθελοντές στην Ελλάδα. Τι έγιναν όμως όλοι αυτοί οι «Φιλέλληνες»; Οι περισσότεροι από αυτούς, των άλλων χωρών, που γέμισαν την Ελλάδα στα πρώτα δύο χρόνια, είχαν εγκαταλείψει την πατρίδα μας, απογοητευμένοι και μνησίκακοι γιατί ναυάγησαν τα όνειρά τους, οι προσδοκίες για μεγάλα αξιώματα, λάφυρα και τιμητικές διακρίσεις. Όσο για τους Άγγλους, αυτοί σαν μισθοφόροι-ιεραπόστολοι-πράκτορες, έδρασαν οι περισσότεροι σαν καλοί Άγγλοι πατριώτες, παρά σαν φίλοι της ελληνικής ελευθερίας.

Ο Σιμόπουλος ακόμα κάνει λόγο για εμπόριο «φιλελληνισμού» και αναφέρεται στο αγγλικό δάνειο που εξυπηρετούσε μόνο τα ξένα συμφέροντα. Παράλληλα όμως μιλάει και για τον ποιητικό φιλελληνισμό, που εμπνεόταν από τους αγώνες και τον πόνο των Ελλήνων.

Στην Ιστορία έμεινε η μεγάλη αλήθεια που είναι: Οι Έλληνες να μην περιμένουν τη λευτεριά τους από τους ξένους, ούτε από τους Φράγκους, ούτε από τους Μόσκοβους. Μόνο με τις δικές τους δυνάμεις και θυσίες θα συντρίψουν τα δεσμά τους. Ο δε καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου Ιστορίας και Κοινωνιολογίας, κ. Νεοκλής Σαρρής, μιλώντας για τον «φιλελελληνισμό» των Ευρωπαίων, τον χαρακτήρισε «Δούρειο Ίππο», μέσα στον οποίο κρύφτηκε η επιθυμία τους να κάνουν την Ελλάδα προτεκτοράτο τους. Ακόμα και ο καθηγητής,

ιστορικός του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Ιωάννης Δημάκης, που έχει ασχοληθεί ιδιαίτερα με το θέμα του φιλελληνισμού, ανέφερε ότι οι Φιλέλληνες που ήρθαν στην Ελλάδα μας για τον αγώνα δεν ήταν όλοι ίδιοι και χωρίζονταν σε δύο βασικές κατηγορίες: Οι ρομαντικοί που είχαν ιδανικά και γι' αυτό πέθαναν, όπως ολόκληρος λόχος στη μάχη του Πέτα της Άρτας, και οι τυχοδιώκτες που νόμισαν ότι ο αγώνας στην Ανατολή θα τους έδινε κέρδη-ωφελήματα-εξουσία.

Τέλος, ο καθηγητής και διεθνολόγος του Πανεπιστημίου Αθηνών, κ. Γιάννης Βαλυνάκης, αναφερόμενος στο θέμα του φιλελληνισμού και κάνοντας σύγκριση με το διεθνές σκηνικό, σημείωσε: Κατά τη διάρκεια της δημιουργίας το 1821 και της επέκτασης του ελληνικού κράτους μέχρι σήμερα, οι μεγάλες δυνάμεις τήρησαν απέναντι στην Ελλάδα τη στάση που τους υπαγόρευσαν τα συμφέροντά τους. Πάντως, η στάση αυτή, άλλοτε βοήθησε τη χώρα μας και άλλοτε την έβλαψε, ενώ πολλές φορές το αποτέλεσμα ήταν διαφορετικό, λόγω και των εσωτερικών προστριβών-ανταγωνισμών. Και κλείνοντας, ο κ. Βαλυνάκης τόνισε αυτό: Στη μεγάλη πλειοψηφία οι άνθρωποι αυτοί (φιλέλληνες) ενίσχυσαν την Ελλάδα και τον δίκαιο αγώνα της, έστω και αν μια μειοψηφία κινήθηκε από προσωπικά κίνητρα.

Είναι αδιαμφισβήτητη αλήθεια ότι κανείς δεν πολεμάει καλύτερα για τη δική σου λευτεριά... παρά μονάχα εσύ Έλληνα συμπατριώτη-τισσα, κι αν είσαι σκλάβος.

Τέλη Μάρτη του 2000

Κατερίνα Δ. Σαμαρά
Φιλολόγος

Απόκριες στο χωριό μας

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, η Αδελφότητα Κερασοβιτών Αττικής γιόρτασε τις απόκριες του 2000 στο αγαπημένο μας χωριό, ψηλά εκεί στην αητοφωλιά της Πίνδου, του γέρο ασπρομάλλη Σμόλυγκα. Η «ανάβαση» έγινε με τρία (3) μισθωμένα με ατομικό εισιτήριο των εκλεκτών μελών μας όλης της Αττικής. Μεγάλη προσέλευση είχαμε και από τα Μεσόγεια (Μαρκόπουλο-Κορωπί). Σ' αυτή τη μεγάλη προσέλευση συνέβαλε πάρα πολύ το γεγονός ότι φέτος οι απόκριες ήταν αργά, στις

???????? και η αγάπη των συγχωριανών μας για το ξακουστό χωριό μας. Χαρούμενο μήνυμα ήταν η προσέλευση των νέων ανθρώπων, που άρχισαν να συσπειρώνονται και πάλι γύρω από τις δραστηριότητες της Αδελφότητάς μας. Εύγε στα νέα παι-

διά. Εμείς του Δ.Σ. θα καταβάλουμε μεγάλες προσπάθειες ώστε να μπορέσουμε να σας ικανοποιήσουμε.

Το χωριό μας, με το ανθρώπινο δυναμικό που διαθέτει, μπορεί να κάνει θαύματα, αρκεί να μάθουμε να κινούμαστε συλλογικά, ομαδικά και οργανωμένα.

Η εκκίνηση έγινε από το γνωστό σημείο της Κυψέλης, το βράδυ της Παρα-

σκευής και ακολουθήθηκε το συνηθισμένο δρομολόγιο μέσω Ρίου-Αντιρρίου-Αγρινίου κ.τ.λ. Λίγη ταλαιπωρία στην Κακιά Σκάλα και στο Πορθμείο του Ρίου, αλλά όλα αυτά έσβησαν, ξεχάστηκαν μπροστά στο κέφι, στη χαρά που κατείχε τους συγχωριανούς μας. Τα τραγούδια, τα καλαμπούρια, τα ανέκδοτα τα πολλά και ωραία που λέγονταν, τα πειράγματα, έδωσαν ατμόσφαιρα χαρούμενη, ξέγνοιαστη, ανέμελη. Το ξενύχτι ούτε που το καταλάβαμε. Η διαδρομή μάς φάνηκε πάρα πολύ σύντομη αυτή τη φορά. Φθάσαμε στο χωριό μας το πρωί, αλλά ούτε που ακούσαμε λάλημα κόκκορα, γαύγισμα σκύλου ή αγγά-

Γυναίκες μασκαράδες

ρισμα κανενός γαϊδαριού. Η συχία παντού βασίλευε. Λίγοι συγχωριανοί μάς υποδέχτηκαν στο μεσοχώρι. Λίγα ήταν τα τζάκια του χωριού μας που κάπνιζαν. Το χωριό κοιμόταν ακόμη. Γρήγορα-γρήγορα και με το πρωινό Σμόλυγκίσιο αγιάζι να μας δροσίζει, σκορπίσαμε στα στενά δρομάκια του χωριού μας, πηγαίνοντας στα σπίτια μας, άλλα ζεστά και άλλα παγωμένα. Χαρές, φιλιά, καλωσορίσματα και ευχές πολλές για τις απόκριες, ήταν οι αντιδράσεις των συγχωριανών μας.

Το Σάββατο πέρασε με τις προετοιμασίες και τις επισκέψεις στους δικούς μας ανθρώπους. Το βράδυ οι νέοι μας, στα γνωστά στέκια, διασκέδασαν σχεδόν όλη τη νύχτα. Τόριξαν έξω, απόκριες ήταν και καιρός για ξεφάντωμα. Αχ αυτά τα νιάτα!...

Την Κυριακή έγινε θεία λειτουργία, χοροστατούντος του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη μας κ.κ. Ανδρέα, ο οποίος όταν έμαθε την άφιξη τριών πούλμαν αποκριάτικων επισκεπτών στο χωριό μας, χαροποιήθηκε πάρα πολύ και θέλησε να παραβρίσκεται και αυτός μαζί μας, να μοιραστεί και αυτός την αποκριάτικη χαρά μας. Η εκκλησία γεμάτη από το εκκλησίασμα και ο θείος Δεσποτικός λόγος μεστός και ζεστός. Μας αγαπάει πολύ ο άγιος Δεσπότης μας, αλλά και εμείς το ίδιο. Μας συμπαρίσταται θερμά στις δύσκολες στιγμές καιρούς που περνάει το χωριό μας, λόγω «Καποδίστρια». Τον ευχαριστούμε από την καρδιά μας. Η ευλογία του να μας συνοδεύει πάντοτε.

Το μεγάλο αποκριάτικο ξεφάντωμα έγινε την Κυριακή το βράδυ σε κοινή συνεστίαση όλων των επισκε-

πτών και των κατοίκων του χωριού μας, στη μεγάλη αίθουσα του Ξενώνα των Αδελφοτήτων μας. Περισσότερα από 250 άτομα ήμασταν εκεί. Το πλούσιο

αποκριάτικο κοινό δείπνο αποτελούνταν από ψητά κρέτα, προσφορά του Αγροτικού Συν/σμού του χωριού μας, τυριά και σαλάτες-λαγγίτες που τις έφτιαξαν μερακλήτισσες Κερασοβίτισσες γυναίκες, προσφορά αυτές των τριών Αδελφοτήτων μας. Το κρασί, προσφορά του αγαπητού-εκλεκτού μέλους της Αδελφότητας Αθηνών Δημήτρη Κωταδήμου, έρρεε άφθονο, κόκκινο-κόκκινο, στα ποτήρια και δρόσιζε τα λαρύγγια των διψασμένων συγχωριανών μας.

Ώρες μεγάλης ευφροσύνης, γλεντιού και κεφιού, που συμπλήρωναν οι ήχοι του κλαρίνου, του βιολιού, αλλά και το ρυθμικό, δυνατό χτύπημα του ντεφιού. Το λαϊκό παραδοσιακό συγκρότημα του Ανδρέα Φιλιππίδη-Παύλου Νάκου, ήταν το βράδυ αυτό στα μεγάλα κέφια του, έπαιξε και τραγούδησε πολύ ωραία. Μας προξένησε πράγματι έκπληξη. Αυτό οφειλόταν, όπως μας είπε η γυναίκα του Αντρέα, και στη χρήση και-

νούργιων μηχανημάτων.

Προηγήθηκε όμως της κοινής συνεστίασης, η εκπλήρωση του παλιού μας Κερασοβίτικου εθίμου, που είναι πα-

Καίγοντα κέδρα και χορός γυναικών μασκαράδων

μπάλαιο, δηλαδή το άναμα της μεγάλης αποκριάτικης φωτιάς και το κάψιμο των κέδρων. Φέτος, έγινε στο προαύλιο του νέου Δημοτικού μας Σχολείου, με κλα-

ρίνα, βιολιά και νταούλια. Στήθηκε εκεί χορός από μεταμφιεσμένους (μασκαράδες), γυναίκες αλλά και συγχωριανούς μας. Πολλοί ήταν και οι ξένοι επισκέπτες που παρακολουθούσαν το χορό και βιντεοσκοπούσαν τις εκδηλώσεις μας. Ο χορός και στο προαύλιο συνεχίστηκε επί 2 ώρες συνέχεια, ενώ ουρανομήκης ήταν η μεγάλη φωτιά που τριζοβολούσε γύρω μας. Μας τέλειωσαν τα κέδρα και φύγαμε, εν τυμπάνοις και οργάνοις για τη μεγάλη αίθουσα του Ξενώνα, όπου συνεχίστηκε το αποκριάτικο ξεφάντωμα. Ακολούθησε και το «χάσκα» με το αυγό που έχει ως γνωστό, μεγάλη χάρη, πλάκα και πολλά γέλια. Τυχεροί πολλοί λίγοι αυτοί που τυχαίνουν να «χάψουν», το βρασμένο αυγό, με τον γνωστό τρόπο που γίνεται.

Κατά γενική ομολογία όλων, οι φετινές απόκριες ήταν το κάτι άλλο, πολύ πετυχημένες, ευχάριστες, χαρούμενες, διασκεδαστικές. Σ' αυτό συνέβαλαν η ημερομηνία (Μάρτης), η άφιξη τριών

(3) πούλμαν στο χωριό μας με αποκριάτικους επισκέπτες, ο καλός και ευχάριστος καιρός, το κέφι και το θερμό και ζεστό ταμπεραμέ-

ντο των Κερασοβιτών-τισσών. Ένα μεγάλο μπράβο και εύγε ανήκει και στις Κερασοβίτισσες γυναίκες που έγιναν μασκαράδες με τις πολύχρωμες φορε-

σιές. Οι φωτογραφίες είναι οι αδιάψευστοι μάρτυρες. Έχασαν όσοι δεν μπόρεσαν να έρθουν. Τέτοια πετυχημένα γλέντια σπανίζουν.

Την Καθαρά Δευτέρα, κατά μεσημέρι, αναχωρήσαμε από το χωριό μας, κατά φάλαγγα τα τρία πούλμαν, και έτσι περάσαμε και από μέσα την αγορά της Κόνιτσας, προξενώντας την έκπληξη και την απορία των παραβρισκομένων θαμώνων των καφενείων και των καφετεριών. Γύριζαν και έβλεπαν τη φάλαγγα με τις επιγραφές στα παπρίτ των πούλμαν «Αδελφότητα το Κεράσοβο». Χαμογελούσαν και το χαμόγελο μαρτυρούσε, μπράβο το Κεράσοβο, τρία πούλμαν ήταν τις απόκριες επάνω. Χωριό ζωντανό, χωριό με ζωή, χωριό γλεντζέδικο.

Αυτές, αγαπητοί συμπατριώτες, ήταν οι φετινές απόκριες του 2000, του νέου αιώνα, της νέας χιλιετίας. Περιπτώ να περιγράψω, το τι έγινε και κατά το γυρισμό, σε τραγούδια, ανέκδοτα, γέλια,

χαρές, πειράγματα. Αυτά είναι γνωστά.

Κάνω την ευχή, του χρόνου να ζήσουμε και πάλι τις ίδιες ευχάριστες στιγμές. Μέχρι τότε να

έχουμε την υγεία μας και την προκοπή μας.

Ζωγράφου, Απρίλης του 2000

Τ.Α.Σ.

Γυναίκες μασκαράδες χορεύουν στο Σχολειό

Βουλευτικές Εκλογές 9 Απρίλη 2000

– Το Κεράσοβο είναι εδώ, ενωμένο δυνατό –

Πέρασαν ήδη 20 μήνες από τις Δημοτικές και Νομαρχιακές εκλογές του Οκτώβρη του 1998, και όμως οι νέοι Δήμοι που προέκυψαν από τις αναγκαστικές συνενώσεις του νόμου «Καποδίστρια» δεν κατόρθωσαν ν' απαλλαγούν ακόμα από τα συμπτώματα ασθενών μικρών παιδιών. Αποτέλεσμα η πλειονότητα των χωριών που αναγκαστικά συνενώθηκαν με τους Δήμους της Επαρχίας μας, να είναι δυσσαρεστημένα. Αυτό το ακούμε συνέχεια από παντού εμείς οι Κερασοβίτες. Όλοι τους μας συγχαίρουν για τους δίκαιους αγώνες μας, της κατάργησης και της υποχρεωτικής συνένωσης της Κοινοότητάς μας με τον Δήμο Κόνιτσας. Μπράβο στους Κερασοβίτες λένε, αυτοί είναι πράγματι αγωνιστές και αγαπούν πολύ το χωριό τους. Το σωστό και το δίκαιο είναι με το μέρος τους. Φροντίζουν να κρατήσουν ζωντανή, αυτόνομη και ανεξάρτητη τη φωνή του χωριού τους, της Κοινοότητάς τους. Και πράγματι έτσι είναι. Στο χρονικό διάστημα των 20 περίπου μηνών, το Κεράσοβο δικαίωσε πέρα για πέρα όλους, ακόμα και τους πιο δύσπιστους, ότι διακατέχεται από ακατάβλητη θέληση, υπομονή και επιμονή. Βαθειά πεποίθησή του είναι ότι αδικήθηκε αδικαιολόγητα από την πολιτεία μας. Πρόσφερε πολλά, μα πάρα πολλά στην πατρίδα μας από τα χρόνια τα Βυζαντινά μέχρι σήμερα. Όποιος δεν τα γνωρίζει, ας ανατρέξει στην ιστορία και μάλιστα στην ιστορία του Στρατού μας, που έχει βραβεύσει το χωριό μας για τις προσφορές που έχει κάνει στους αγώνες του έθνους μας.

Βλέποντας αυτή την εξώφθαλμη αδικία που έγινε, οι Κερασοβίτες-τισσες, τρεις (3) δρόμους είχαν ν' ακολουθήσουν στον αγώνα τους στην αδικία που τους έγινε: α) Τον δικαστικό αγώνα, καταφεύγοντας στην Ελληνική Δικαιοσύνη, ζητώντας να παραμείνει σαν Κοινοότητα και πάλι το ιστορικό χωριό μας, β) την Διοικητική λύση, ζητώντας την τροποποίηση του νόμου με σκοπό να εξαιρεθεί και να παραμείνει και πάλι Κοινοότητα, όπως και πριν, γ) την καθολική ΑΠΟΧΗ όλων των Κερασοβιτών-τισσών ψηφοφόρων από κάθε εκλογική διαδικασία στο χρονικό αυτό διάστημα, εκφράζοντας έτσι την εντονότατη διαμαρτυρία τους για την αδικία που τους έγινε, καταργώντας και συνενώνοντας την Κοινοότητά μας με τον Δήμο της Κόνιτσας.

Στον πρώτο δρόμο, στην προσφυγή μας στο Σ.τ.Ε., ακόμα δεν βγήκε απόφαση, καίτοι συζητήθηκε εδώ και ένα χρόνο.

Στον δεύτερο δρόμο, παρ' όλες τις επισκέψεις και παραστάσεις που κάναμε στα πολιτικά πρόσωπα, βουλευτές, παράγοντες, που μπορούσαν να βοηθήσουν και να μεσολαβήσουν εκεί που έπρεπε, ώστε να δοθεί η σωστή και δίκαιη λύση στο πρόβλημά μας, εν τούτοις εισπράξαμε μόνο υποσχέσεις και τίποτε περισσότερο, αν και αναγνωρίζουν και αυτοί το μέγα σφάλμα που διαπράχτηκε σε βάρος της Κοινοότητάς μας, του χωριού μας.

Στον τρίτο δρόμο, της ΑΠΟΧΗΣ από τις εκλογικές διαδικασίες, παρατη-

ρούμε τα εξής: α) πρώτη έκφραση αυτής έγινε στις Δημοτικές και Νομαρχιακές εκλογές του Οκτώβρη του 1998, όπου 1800 ψηφοφόροι Κερασοβίτες-τισσες, απανταχού της χώρας, δεν άσκησαν το εκλογικό τους δικαίωμα, πλην τριών (3) «Εφιαλτών», όπως τους αποκάλεσε το χωριό μας, β) δεύτερη τέτοια έμπρακτη έκφραση επαναλήφθηκε και στις Ευρωεκλογές του Ιουνίου του 1999, όπου η ΑΠΟΧΗ από τις κάλπες των Κερασοβιτών-τισσών, ήταν και πάλι καθολική, πλην επτά (7) «Εφιαλτών», όπως τους αποκαλούν οι συγχωριανοί μας, γ) Τρίτη, στη συνέχεια, τέτοια έμπρακτη έκφραση ξαναεπαναλήφθηκε και φέτος στις 9 του Απρίλη, του νέου αιώνα, της νέας χιλιετίας του 2000, στις βουλευτικές εκλογές για την ανάδειξη των λαϊκών αντιπροσώπων στην Ελληνική Βουλή. Και εδώ η ΑΠΟΧΗ των Κερασοβιτών-τισσών ψηφοφόρων από τις κάλπες ήταν ομοίως καθολική. Δεν έλειψαν και

οι ελάχιστοι «Εφιάλτες», όπως τους αποκαλούν οι συγχωριανοί μας. Τώρα ήταν είκοσι δύο (22). Τα ονόματά τους θα μείνουν στην ιστορία του χωριού μας σαν μια μαύρη κηλίδα. Όλοι τους γνωρίζουμε ποιοι είναι. Τώρα η ιστορία του χωριού μας αφήνει τεκμήρια, αποδείξεις. Δεν είναι όπως τα παλιά χρόνια, που καίγονταν τα αποδεικτικά στοιχεία, ή χάνονταν ή εξαφανίζονταν. Τώρα μένουν εκεί στους αιώνες τους άπαντες, να φανερώνουν τα έργα εκάστου Κερασοβίτη-τισσας. Παρ' όλα αυτά, και από τα παλιά χρόνια της Τουρκοκρατίας (πριν από 100 χρόνια), βρίσκουμε και τους τότε «Εφιάλτες», με τους λεγόμενους «αφορισμούς» από τους Δεσπότες της επαρχίας μας. Η ιστορία επαναλαμβάνεται.

Έχουμε λοιπόν τρεις (3) συνεχείς ΑΠΟΧΕΣ από τις κάλπες. Φαινόμενο ΣΠΑΝΙΟ και ΜΟΝΑΔΙΚΟ στα Κερασοβίτικα χρονικά. Ειδικά η τελευταία

Κερασοβίτες την ημέρα της ΑΠΟΧΗΣ

τρύτη ΑΠΟΧΗ, ήταν η ΜΟΝΑΔΙΚΗ σε όλη την επικράτεια της χώρας μας. Έκανε ρεκόρ και πρέπει να γραφτεί στο βιβλίο ΓΚΙΝΕΣ. Το μεγάλο εύγε, ο έπαινος ανήκει σε όλους τους απανταχού Κερασοβίτες-τισσες ψηφοφόρους, μόνιμους κατοίκους του χωριού μας, αλλά και στους ετεροδημότες, που με την αποχή τους στήριξαν και αυτοί τον δίκαιο αγώνα του χωριού μας.

Το τι έγινε την Κυριακή, ημέρα των εκλογών, το απαθανάτισαν πολύ παραστατικά και ωραιότατα τα Μ.Μ.Ε. που ήλθαν για το σκοπό αυτό στο χωριό μας, τηλεοπτικές κάμερες Mega - Αντένα - Σταρ - Alter (Σκάι) - TV Γιάννινα, εφημερίδες κ.τ.λ. Κατέγραψαν και πρόβαλαν από το χωριό μας σκηνές απείρου κάλλους, από το χαρούμενο πανηγύρι που γινόταν στην πλατεία του χωριού μας, όπως ομιλίες (λόγοι), χοροί, θύρια, δημοτικά τραγούδια, παίξιμο πιάνου στο εκλογικό κέντρο, αφού «δου-

λειά» δεν είχε, σουβλισμένα ψητά αρνιά.

Με αυτούς τους θαυμάσιους τρόπους αντέδρασαν σ' αυτή τη μεγάλη αδικία οι Κερασοβίτες-τισσες. Το σύνθημα που βροντοφώναζαν ήταν ένα και μοναδικό, «Το Κεράσοβο είναι εδώ, ενωμένο δυνατό». Η επάρατη κατάρα της φυλής μας, η ΔΙΧΟΝΟΙΑ δεν έφτασε, ούτε και θα φτάσει ποτέ στο χωριό μας. Οι όποιες προσπάθειες από ελάχιστους «μικροανθρώπους» του χωριού μας, μόνιμους κατοίκους και ετεροδημότες, που θέλησαν να εσπείρουν ανάμεσά μας, έπεσαν στο βρόντο, στο κενό, δεν εισακούστηκαν. Το Κεράσοβο παραμένει ενωμένο και στην ένωση υπάρχει η δύναμη. Στη φωτιά ατσαλώνει το σίδηρο, γίνεται ρομφαία, σπαθί Δαμασκηνό που δεν λυγίζει ποτέ. Ήδη έχουμε τις πρώτες ενδείξεις. Τα όργανα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων, άρχισαν να προβληματίζονται σοβαρά με

Κερασοβίτες χειροκροτούν την ΑΠΟΧΗ

την περίπτωση του χωριού μας. Η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας (ΚΕΔΚΕ) είχε προγραμματίσει Συνέδριο στα Γιάννινα, αλλά ματαιώθηκε ελλείψει διαθεσίμων υλικών για τους συνέδρους, 2.500 περίπου τον αριθμό. Ερωτηθείς, με την ευκαιρία αυτή, ο Πρόεδρος του Δ.Σ. της ΤΕΔΚ Ιωαννίνων κ. Αργύρης Μάντζιος, από την καθημερινή εφημερίδα των Ιωαννίνων «Πρωινά Νέα», φύλλα της Τρίτης 11, Τετάρτης 12 και Πέμπτης 13 Απρίλη, για το πρόβλημα με τους κατοίκους της Αγίας Παρασκευής (Κερασόβου) Κόνιτσας, που δεν ψήφισαν ούτε την Κυριακή στις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές, διαμαρτυρόμενοι για τη συνένωσή τους με τον Δήμο Κόνιτσας, απάντησε ότι το θέμα θα απασχολήσει το Δ.Σ. της ΤΕΔΚ και ενδεχομένως να υπάρξει κάποια εισήγηση προς το Υπουργείο Εσωτερικών, αφού κάθε μεταρρύθμιση έχει πολλές φορές και τις ατέλειές της. Απέ-

φυγε ωστόσο να διευκρινήσει εάν η απεμπλοκή θα επέλθει με τοπικό δημοψήφισμα ή με απόφαση του Υπουργείου Εσωτερικών για παραμονή του χωριού μας σαν Κοινότητα.

Εμείς οι Κερασοβίτες-τισσες, είμαστε πάντα έτοιμοι και συζητήσιμοι, ώστε να γίνει η απεμπλοκή και να ικανοποιηθεί το δίκαιό μας. Αυτό ζητούμε. Να γίνουμε αυτόνομη και αυτοδιοικούμενη Κοινότητα, όπως και πριν τον «Καποδίστρια». Έχουμε όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις και αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά οι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης παράγοντες του νομού μας. Εν αναμονή και είδομεν.

Ζήτω το ηρωικό Κεράσοβο, πρώτο στους πατριωτικούς αγώνες, πρώτο στη λεβεντιά και πρώτο στην προκοπή.

Ζωγράφου, 14 Απρίλη 2000
Τάκης Σαμαράς

Η ώρα της κάλπης. Κερασοβίτες που ψηφίζουν ΑΠΟΧΗ

Μας στερούν την ψήφο

Το χωριό μου η Αγία Παρασκευή-Κεράσοβο ήτανε, είναι και θα παραμείνει το μεγαλύτερο χωριό στην επαρχία Κονίτσης.

Δύο χιλιάδες περίπου εγγεγραμμένοι και από αυτούς οι χίλιοι τετρακόσιοι ψηφοφόροι. Με το σχέδιο του Νόμου Καποδίστρια, το χωριό αυτό το ενέταξαν στον Δήμο Κόνιτσας. Προτού όμως γίνει αυτό το νομοσχέδιο, οι συγχωριανοί μου κατεβήκαν όλοι μαζί σε μια ειρηνική πορεία στην πόλη των Ιωαννίνων, οι μόνοι πρώτοι σε όλη την Ελλάδα, και ζήτησαν να μείνει το χωριό μας κοινότητα. Γιατί όμως το κάνανε αυτό; Πρώτα και πάνω από όλα λόγω γεωγραφικής θέσης. Το χωριό μας απέχει από την Κόνιτσα πάνω από τριάντα χιλ. και τι χιλιόμετρα. Το ανθρώπινο δυναμικό του χωριού μας διακόσια έως διακόσια πενήντα άτομα, ζούνε τώρα μόνιμα στο χωριό μας. Δυστυχώς για εμάς, η πλειοψηφία τους είναι συνταξιούχοι. Με μια μονοκονδυλιά μας πήραν τον σταθμό χωροφυλακής, τώρα που τον είχαμε περισσότερη ανάγκη όσο ποτέ. Το ταχυδρομείο που εξυπηρετούσε και τις δύο πιο κοντινές κοινότητες, της Πουρνιάς και της Φούρκας.

Είχαμε την ταπητουργική σχολή που αργότερα έγινε ταπητουργείο. Δουλεύανε λίγες γυναίκες σκυλίσια, ναι σκυλίσια, και βγάζανε ένα πενιχρό μεροκάματο. Χωρίς να έχουν τον Θεό τους την κλείσανε

από εκδίκευση, αν και γνωρίζανε ότι σε 3-4 χρόνια η πλειοψηφία των γυναικών θα έπαιρνε την μικρότερη σύνταξη του ΙΚΑ. Τώρα τρέχουν στην Κόνιτσα να βρούνε να κάνουν οποιαδήποτε εργασία για να συμπληρώσουν τα λίγα ένσημα που χρειάζονται. Και αυτά όλα με την κατηγορία ότι είστε αντικαποδιστριακοί. Αυτό για μας είναι το μεγαλύτερο ψέμα. Μα είναι δυνατόν εμείς να είμαστε τόσο καθυστερημένοι που να μην γνωρίζουμε τι καιρός περνάει. Εμείς που αδικά μας παιδιά έχουν πάνω από 40 Ομόρρυθμες και Ανώνυμες οικοδομικές εταιρίες στην Αθήνα και που αυτή τη στιγμή κατασκευάζουν πάνω από χίλια διαμερίσματα; Και φανταστείτε τι θα κάνουν τα υπόλοιπα λίγα χρόνια, λόγω Ολυμπιακών αγώνων. Εμείς φύγαμε από το χωριό μας αλλά τα παιδιά το χωριού μας δεν πήγανε μετανάστες, διότι όλοι τους είναι τεχνίτες μαστόροι, οικοδόμοι. Έτσι στην Αθήνα, στο Κιάτο και ελάχιστα στα Γιάννενα δεν ξέχασαν ποτέ τη γη που γεννήθηκαν.

Με τρεις αδελφότητες που έχουμε, μαζί με τον αγροτικό συνεταιρισμό που τον φτιάξανε το 1924 οι παπούδες μας, στο χωριό μας όλα δουλεύουν σαν ρολόι ακριβείας. Πρώτα από όλα τα παλιά σπίτια αναπαλαιώθηκαν και τα τελευταία 30 χρόνια εκατό και παραπάνω καινούργια σπίτια ομόρφηναν πε-

ρισσότερο το χωριό μας. Τα παιδιά του χωριού μας φτιάξανε ένα ξενοδοχείο, κτίριο χιλίων τ.μ., με δικά τους λεφτά από την τσέπη τους. Αναπαλαιώνουν το παλιό σχολείο με δικά τους λεφτά. Ο συν/σμός μας πλήρωσ ετο νερό που πίνουμε, χρυσό, γιατί πήρε δάνειο από τις τοκογλυφικές τράπεζες. Το κράτος δεν μας κοίταξε ποτέ, λες και ήμασταν απόπαιδα. Δρόμους, καθαριότητα, κοινόχρηστα, τα πληρώνει όλα ο συν/σμός μας.

Έχω μία έρευνα της εφημερίδας το ΒΗΜΑ του 1987, που βρήκε το χωριό μας το πιο καθαρό σε όλο τον ορεινό όγκο της Πίνδου. Τα σχολεία και οι εκκλησίες γίναν με προσωπική εργασία των παπούδων και των πατεράδων μας. Εδώ και 45 χρόνια είχαμε κάνει πρώτοι εμείς, διότι τότε είχαμε τα πιο πολλά λεφτά λόγω εκμεταλλεύσεως των δασών, την ένωση κοινοτήτων Γράμμου. Με τις αλχημείες των τότε κρατούντων μας φάγανε τα λεφτά και στο τέλος και τα μηχανήματα που ούτε ξέρουμε και τώρα ακόμη τι απογίνανε.

Σήμερα, τώρα που βλέπουν ότι δεν είναι δυνατόν να εξυπηρετηθούμε με την υπάρχουσα κατάσταση, δεν βρέθηκε ούτε ένας από κόμματα, φορείς, κρατικοί υπάλληλοι να μας καλέσουν να μας πουν έστω και μια φορά τι πρέπει να γίνει. Έκανε, αλήθεια, μια προσπάθεια ο Νομάρχης, αλλά ποιος να τον βοηθήσει; Τώρα στις εκλογές κανείς μα κανείς δεν έκανε τον κόπο να δει γιατί δεν ψηφίζουμε. Αυ-

τό το υπέρτατο αγαθό της δημοκρατίας σε μας το στερούν. Σε μας που μας έχουν δώσει μετάλια και επαίνους για τους αγώνες και τις θυσίες υπέρ του Έθνους, έτσι γράφουνε.

Μας κακοφαίνεται αλλά εμείς θα συνεχίσουμε ενωμένοι σαν ένας άνθρωπος για την πρόοδο και το καλό του χωριού μας, γιατί πιστεύουμε ότι περισσότερο από εμάς δεν αγαπάει το χωριό μας κανείς άλλος. Εκείνο όμως που θέλουμε είναι να μην μας δημιουργούν προβλήματα. Να μην μπαίνουν ανάμεσά μας για να μας διασπάσουν. Τους προειδοποιούμε ότι θα φάνε τα μούτρα τους. Εμείς εδώ πάνω πληρώσαμε με ποταμούς αίματος τους διαχωρισμούς και τις έριδες αυτών των μπαγαμπόντηδων. Είναι νωπές ακόμη οι πληγές που μας ανοίξανε. Ας μας αφήσουν επιτέλους ήσυχους. Εμείς χωρίς να παρανομούμε θα συνεχίσουμε τον ωραίο κατά τη δική μας γνώμη αγώνα.

Ας ρωτήσουν όλοι τους όλες τις κρατικές υπηρεσίες, αν ποτέ αυτό το χωριό δημιούργησε τα τελευταία 50 χρόνια κάποιο πρόβλημα.

Απαιτούμε και θέλουμε να μας σέβονται γιατί το δικαιούμαστε.

Εμείς ένα μόνο υποσχόμαστε: Θα κάνουμε το χωριό μας τα επόμενα δέκα χρόνια τόσο ωραίο που θα αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση.

Αγία Παρασκευή

Με τιμή,

Παντελής Τσούμπανος

Εξουσία μ' αφουγκράζεσαι;

• Από το «Σκονάκι», μηνιαία εφημερίδα Ζωγραφιώτικη, μαθαίνουμε το «δικαίωμα σε... λιγότερη ταλαιπωρία από τις Δημόσιες Υπηρεσίες».

Διαβάστε λοιπόν αυτό το δικαίωμα του κάθε Έλληνα πολίτη.

«Αν γνωρίζαμε όλα όσα μας αφορούν θα είμασταν αν όχι ευτυχέστεροι τουλάχιστον λιγότερο ταλαιπωρημένοι πολίτες.

Ο νόμος πάντως μας αναγνωρίζει το δικαίωμα να είμαστε πληροφορημένοι. Υπάρχουν άπειρες διατάξεις που μας προστατεύουν από την αυθαιρεσία ή και την κακοπιστία του δημόσιου υπάλληλου. Οι περισσότεροι όμως τις αγνοούμε. Ξέρουμε πάντως τις υποχρεώσεις μας πολύ περισσότερο από τα δικαιώματά μας. Ίσως γιατί τα δικαιώματά μας δεν τοιχοκολλούνται στους τοίχους των δημοσίων υπηρεσιών. Υπάρχουν όμως «καταχωριασμένα» στα συρτάρια των υπαλλήλων, και απορρέουν από τις δικές τους υποχρεώσεις απέναντι σε μας τους πολίτες.

Αρκετοί από αυτούς τα αγνοούν και πολλοί άλλοι, αν και τα γνωρίζουν, προτιμούν να τα αποσιωπούν ή να μη μας τα λένε.

Επειδή όσα δεν ξέρουμε είναι σαν να μην έχουμε, η λίστα των 20 δικαιωμάτων θα βοηθήσει να μας ταλαιπωρούν στις δημόσιες υπηρεσίες λιγότερο.

1 Δικαίωμα του πολίτη είναι ό,τι δεν απαγορεύεται.

2 Καμμία δημόσια υπηρεσία δεν μπορεί να επιβάλει οικονομική υποχρέωση και στη συνέχεια προσαύξη και πρόστιμο στον πολίτη, αν δεν τον έχει ενημερώσει εγκαίρως και εγγράφως για την «υποχρέωσή» του.

3 Ο νόμος υποχρεώνει κάθε δημόσια υπηρεσία να παραλάβει και να δώσει αριθμό πρωτοκόλλου σε οποιανδήποτε αίτηση πολίτη – ακόμη και αν είναι αναρμόδια για το θέμα του.

4 Σύμφωνα με το νόμο 1599/86 για τη βελτίωση των σχέσεων κράτους και πολίτη, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά πρέπει να περιορίζονται στα απολύτως απαραίτητα.

5 Η αστυνομική μας ταυτότητα ή μια υπεύθυνη δήλωση είναι τα ισχυρότερα χαρτιά του πολίτη.

6 Κανένα άλλο πιστοποιητικό ή δικαιολογητικό δεν χρειάζεται για να αποδείξετε στοιχεία της ταυτότητάς σας.

7 Αν κάποιο ή κάποια από τα στοιχεία της ταυτότητάς σας έχουν αλλάξει, έχετε το δικαίωμα να τα δηλώσετε με μια υπεύθυνη δήλωση και μόνο.

8 Οι δημόσιες υπηρεσίες είναι υποχρεωμένες να έχουν χαρτόσημα, ένσημα και υπεύθυνες δηλώσεις, να εξυπηρετούν τον πολίτη και να μην τον ταλαιπωρούν.

9 Είναι υποχρεωμένες επίσης να έχουν φωτοτυπικά μηχανήματα για τα απαραίτητα αντίγραφα.

10 Οι αιτήσεις ή αναφορές που υποβάλλονται σε δημόσιες υπηρεσίες, δημοτικές ή κοινοτικές, δεν χρειάζονται χαρτόσημα.

11 Χαρτόσημα απαιτούνται σε ελάχιστες εξαιρέσεις, όπως σε αιτήσεις προς τα ληξιαρχεία και τα υποθηκοφυλακεία του κράτους.

12 Ο υπάλληλος που εξυπηρετεί τον πολίτη δεν είναι ανώνυμος, άρα και ανεύθυνος. Τα στοιχεία του πρέπει να δίνονται στον πολίτη και χωρίς να ζητηθούν.

13 Τα έγγραφα και τα πιστοποιητικά που αφορούν τον πολίτη και έχουν κατατεθεί ήδη, πρέπει να διακινούνται εσωτερικά στις υπηρεσίες –από υπαλλήλους φυσικά– και να μην υποχρεώνεται ο πολίτης να έχει μαζί του αντίγραφα και να τα... ξανακαταθέτει.

14 Δεν απαιτείται θεώρηση του γνήσιου της υπογραφής όταν πηγαίνει ο ίδιος ο πολίτης σε δημόσια υπηρεσία και έχει μαζί του την αστυνομική του ταυτότητα.

15 Το γνήσιο της υπογραφής βεβαιώνεται από την αστυνομία αλλά και από κάθε δημόσια, δημοτική ή κοινοτική αρχή.

16 Η επικύρωση φωτοαντιγράφων ως αποδεικτικά ή δικαιολογητικά γίνεται και από την κοντινότερη δημόσια δημοτική ή κοινοτική υπηρεσία.

17 Το σημαντικότερο όλων είναι ότι ο ίδιος ο πολίτης μπορεί να επικυρώσει μόνος του την πιστότητα των φωτοαντιγράφων με μια δική του υπεύθυνη δήλωση.

18 Καμία υπηρεσία του δημόσιου τομέα δεν μπορεί να αρνηθεί την ισχύ των επικυρωμένων φωτοαντιγράφων.

19 Αν, παρ' όλα αυτά, κάποια υπηρεσία ζητεί επίμονα το πρωτότυπο, είναι υποχρεωμένη να αναφέρει τη συγκεκριμένη διάταξη του νόμου που επιβάλλει αυτή τη διαφοροποίηση.

20 Να θυμάστε πάντα ότι: γεγονότα ή στοιχεία που δεν αποδεικνύονται μέσα από την αστυνομική σας ταυτότητα, μπορεί να αποδεικνύονται σε κάθε αρχή ή υπηρεσία του δημόσιου τομέα με Υπεύθυνη Δήλωσή σας που συντάσσεται σε ειδικό ασφάγιστο χαρτί αξίας 100 δραχμών».

- Το ξαναγράφουμε και πάλι. Οι πε-

ρισσότεροι κάτοικοι των χωριών (Κερασόβου-Φούρκας-Πουρνιάς) διαμαρτύρονται, γιατί δεν καλύπτονται τηλεοπτικά από τους αναμεταδότες της περιοχής μας. Τις περισσότερες φορές η εικόνα που φτάνει στις τηλεοράσεις είναι γεμάτη «χιόνια», με αποτέλεσμα να μην μπορεί κανείς να παρακολουθήσει τα προγράμματα. Εκτός κι αν οι αρμόδιοι ενδιαφέρονται μόνο για τις συνδρομές, αδιαφορώντας για την εξυπηρέτηση που παρέχουν στους συνδρομητές τους.

Για τον Νομάρχη

Το ξαναγράψαμε και καμιά απάντηση δεν παίρνουμε. Τι θα γίνει με εκείνη την πολύ μικρή, στενή κι επικίνδυνη γεφυρούλα στο δημόσιο αυτοκινητόδρομο Κόνιτσας-Πουρνιάς-Αγίας Παρασκευής, στη διασταύρωση με Πουρνιά; Πρέπει να θρηνήσουμε θύματα για να γίνει καινοαργία και ευρύχωρη, ώστε να περνούν άφοβα και ακίνδυνα τα λεωφορεία-πούλμαν του ΚΤΕΛ; Πέραν αυτού, πρέπει να βελτιωθεί το οδόστρωμα, κυρίως στις κατολισθήσεις, όσο και στις στροφές. Μετά τον βαρύτατο χειμώνα πρέπει ακόμα να καθαριστούν απαραίτητα και άμεσα τα ρείθρα του δρόμου από τα χόματα και τις κοτρόνες που έπεσαν λόγω χιονιού, παγετών και βροχών. Είδομεν!

- Ανασφάλεια αισθάνονται οι κάτοικοι της Αγίας Παρασκευής από τα προβλήματα των καθιζήσεων και κατολισθήσεων που παρουσιάζονται συνεχώς. Γύρω στις 20 πόντους ετησίως «φεύγει» το χωριό μας. Κανένας αρμόδιος δεν ενημερώνει τους κατοίκους για τα φαινόμενα αυτά. Δεν νομίζετε πως είναι καιρός να γίνει κάποια υπεύθυνη ενημέρωση;

Δημήτρης Σαμαράς

Η προστασία του πράσινου στο χωριό μας

Συγχωριανοί - συμπατριώτες, ΠΡΟΣΟΧΗ.

Το οξυγόνο είναι η ζωή η δική μας και των παιδιών μας. Έχουμε ιερή υποχρέωση να προστατεύουμε τη φύση, και πρώτα το πράσινο, τα δάση μας, για τα οποία και αγωνιζόμαστε.

Το καλοκαίρι άρχισε και οι εχθροί της πατρίδας μας είναι πολλοί. Δυστυχώς!... σε εμάς όλους, πέφτει το καθήκον και η υποχρέωση να γίνουμε συνεργάτες των φορέων πυρόσβεσης. Επιβάλλεται να προστατεύουμε και εμείς τα όμορφα και ζωογόνα δάση μας. Είναι αυτά που δίνουν ζωή ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ. Καθένας από εμάς πρέπει να συμβάλει όπως και όσο μπορεί να μην καταστρέψουν τα δάση μας. Εμείς, σαν Αδελφότητα, κάνουμε έκκληση στους συγχωριανούς μας να βοηθήσουν όσο μπορούν για να έχουμε το οξυγόνο μας, που είναι η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΖΩΗ...

Το Α.Σ.

Άνοιξη με παγωμένο ακόμα τον Βουρκοπόταμο

Νέοι και Παράδοση

Η μεγάλη αναγκαιότητα για τη διαφύλαξη των παραδοσιακών αξιών μας έχει τονιστεί από πολλούς και ποικίλους φορείς, όπως από διαπρεπείς πνευματικούς ανθρώπους, από σχολεία, από την εκκλησία κ.ά., κυρίως όσον αφορά στη στάση των σημερινών νέων απέναντι σ' αυτές. Τις περισσότερες φορές οι προτροπές αυτές παίρνουν το χαρακτήρα μαθήματος πατριδογνωσίας με συνέπεια να έχουν παντελώς αντίθετα αποτελέσματα από εκείνα που περιμένει κάθε άνθρωπος.

Η νέα γενιά μας, δυστυχώς, είτε από κακή διδασκαλία, είτε από παρερμηνεία κάποιων όρων, έχει εμπλέξει λανθασμένα την παράδοση, σαν τις συμπληγάδες πέτρες του Μύθου, και ταυτίζει λανθασμένα τη συντηρητικότητα και τις παρωχημένες ιδέες με την προοδευτικότητα. Η συντηρητικότητα και ο συντηρισμός είναι έννοιες που προσδιορίζουν τα διστακτικά ανοίγματα στη ζωή, ή αν θέλεις ακόμη και την καθήλωση από σκεπτικισμό, από φόβο, από ανασφάλεια, από ολιγάρκεια. Τουναντίον, η προοδευτικότητα, η πρόοδος σημαίνουν τολμηρά ανοίγματα, που είναι η ιδιωτική πρωτοβουλία, οι επιχειρηματικές δραστηριότητες, η παρακολούθηση των εξελίξεων, η υιοθέτηση νέων καινοτόμων ιδεών κ.τ.λ.

Η διαπίστωση είναι πως η πρόο-

δος και η συντήρηση είναι δύο ξεχωριστοί τρόποι ζωής, που όμως αφορούν όλους γενικά τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από την εθνική τους καταγωγή.

Τα στοιχεία αυτών είναι διεθνή, όπως: η οικονομία, η επιστημονική έρευνα, η επιστήμη, η τεχνολογία, η πολιτική, οι ανταλλαγές ιδεών και γνώσεων - προϊόντων - μεθόδων.

Η παράδοση από την άλλη είναι μία καθαρά εθνική υπόθεση, σαν φυσιολογία και ταυτότητα διαχρονική. Η παράδοση είναι η ίδια γλώσσα, η ίδια θρησκεία, τα ίδια ήθη και έθιμα, είναι τα εθνικά, πολιτιστικά-πνευματικά στοιχεία. Κατά συνέπεια, η παράδοση δεν ταυτίζεται ούτε με την πρόοδο, ούτε με τη συντήρηση. Είναι αυτόνομη, ξέχωρη.

Σήμερα που μιλάμε όλοι για την παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, της τεχνικής και επιστημονικής εξέλιξης, των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όλα αυτά καθιστούν ακόμη περισσότερο επιβεβλημένη τη διατήρηση των παραδοσιακών μας αξιών.

Η πατρίδα μας στα χρόνια της μεταψυχροπολεμικής εποχής, εμφανίζεται σαν διχασμένη χώρα. Στον δυτικό κόσμο ανήκει πολιτικά και οικονομικά, ενώ στον ανατολικό-ορθόδοξο κόσμο ανήκει πολιτισμικά. Η θέση μας όμως αυτή αυξάνει πάρα πολύ τις υποχρεώσεις μας για τη διαφύλαξη των δικών μας πολιτισμι-

κών δομών, ώστε να μην αφομοιωθούμε από τους πολιτικο-οικονομικούς μας εταίρους.

Η ελληνική παράδοση περιλαμβάνει τη θρησκεία, τα ήθη και έθιμά μας, τον τρόπο ζωής μας. Γι' αυτό πρέπει και οφείλουμε να πείσουμε τους νέους, τις νέες γενιές, τους νεοέλληνες για τη μεγάλη αξία και τη σημασία που έχει η διατήρηση της παράδοσης και τα στοιχεία που την απαρτίζουν.

Ελληνόπαιδα-Κερασοβιτόπουλα, τα διαχρονικά στοιχεία της εθνικής μας παράδοσης μπορούν, έχουν τη δυνατότητα να βοηθήσουν πάρα πολύ τον σημερινό, σύγχρονο, αποπροσανατολισμένο νέο στις ηθικές, πνευματικές, ψυχοσυναισθηματικές του επιλογές, χαρίζοντάς του βασικά ψυχική και πνευματική γαλήνη, ισορροπία, αλλά και κυρίως τη δυνατότητα να συνειδητοποιήσει το μεγαλείο της φίλτάτης μας πατρίδας.

Η τόνωση για τα φιλοπαραδοσιακά αισθήματα να γίνεται με τρόπο φιλικό και όχι με επίκριση κάθε τι που είναι ξενόφερτο. Να τονίζεται όμως όλως ιδιαίτερα η αξία και η δημιουργική παρουσία στη ζωή μας των παραδοσιακών αξιών, προκειμένου να είναι περισσότερο αποτελεσματική. Παράδειγμα, το χορευτικό παραδοσιακό συγκρότημα των νέων του χωριού μας με την άξια χοροδ/σά του κα Βασιλική Τέλλη-Κοντοζήση. Φέτος τον χειμώνα, απέσπασε ομολογουμένως συγχαρητήρια από όλες τις Αδελφότητες της

Ομοσπονδίας μας. Έκανε πάρα πολλές πετυχημένες εμφανίσεις, καταχειροκροτούμενο από όλους, όπως στους αποκριάτικους χορούς των Αδελφοτήτων Πύργου, Ασημοχωρίου, Αγίας Βαρβάρας, Αμαράντου. Για τις καλοκαιρινές πολιτιστικές εκδηλώσεις (Αυγούστου), όπως μας είπε ο Πρόεδρος της Αδελφότητάς μας, έχει λάβει προσκλήσεις από όλες τις ανωτέρω Αδελφότητες, την Ομοσπονδία μας, και την Αδελφότητα Σανοβού. Όλος ο Αύγουστος είναι ήδη κλεισμένος, πέραν βέβαια από τις Κερασοβίτικες.

Εμπρός λοιπόν, νέοι-νέες του χωριού μας, να πλαισιώσουμε δυναμικά με την παρουσία μας τον νεανικό παραδοσιακό χορευτικό όμιλο. Είναι ο πρεσβευτής, μάλιστα ο Πρύτανης, για την προβολή του χωριού μας προς τα έξω. Βλέπουν τα δροσερά νιάτα του Κερασόβου και μένουν όλοι ενθουσιασμένοι από τη ζωντάνια, την ενεργητικότητα και τον παλμό που τα χαρακτηρίζουν, ιδίως τώρα που με την υπόθεση του «Καποδίστρια», το Κεράσοβο έγινε πανελλήνια γνωστό. Οι τρεις συνεχείς ΑΠΟΧΕΣ από τις εκλογικές διαδικασίες, έγραψαν, για μια ακόμη φορά, ιστορία για το χωριό μας, και έτσι θα μείνει αιώνια στα χρονικά του.

Ζωγράφου, Απρίλης του 2000

Κατερίνα Δ. Σαμαρά
Φιλολόγος

Μια Υπενθύμιση

• Γυρίζοντας πίσω στα γραφόμενα του περιοδικού μας «ΚΕΡΑΣΟΒΟ», Ιούλιος-Αύγουστος-Σεπτέμβρης 1992, μια άποψη, Β. Κιτσάκης, έγραφε. Ο δρόμος Κόνιτσα-Κεράσοβο-Γρεβενά είναι διαδρομή περίπου εκατό χιλιόμετρα και αναλυτικά: Γρεβενά-Σαμαρίνα 50 χιλ., Σαμαρίνα-Κεράσοβο 22 χιλ. Κεράσοβο-Κόνιτσα 28 χιλ. Από την άλλη μεριά, Κόνιτσα-Πεντάλοφο-Γρεβενά 155 χιλ. Οι αρμόδιοι να δουν το θέμα από την καλή του όψη για την τασκευή του δρόμου που θα ωφελήσει και τους δυο νομούς, Γρεβενών-Ιωαννίνων.

• **Συνέντευξη** του τότε Προέδρου, κ. Παντελή Γαλάνη, περιοδικό Οκτώβρης 1994-Μάρτης 1995, ανάπτυξη του χωριού μας, έλεγε: Βασικό και ζωτικό έργο είναι να γίνει η ένωση του δρόμου Κεράσοβο-Φούρκα-Γρεβενά.

• Χιονοδρομικό κέντρο να γίνει και με τελεφερίκ στο Σμόλυγκα που είναι το δεύτερο ψηλό βουνό της χώρας με υψ. 2637μ.

• Η γεφυρούλα στο δρόμο Κόνιτσας-Πουρνιάς-Κεράσοβο περιμένει ακόμα να γίνει, παρά τις πολλές υποσχέσεις. Εγώ θα πρότεινα να γίνει ο αυτοκινητόδρομος Κόνιτσα-Κεράσοβο-Πουρνιά-Φούρκα από την ποταμιά, που ούτε πάγοι, ούτε χιόνια και θύματα. Τώρα που θα γίνει και η ΔΕΗ με κάποιο κτίριο εκεί κάτω στο ποτάμι, είναι ευκαιρία. Στην Ευρώπη θα μπούμε, και σε κασικόδρομους θα κυκλοφορούμε; Ο παλιός στενός δρόμος είχε άλλη αποστολή, όταν γίνονταν, ας το σκεφτούμε. Λιγότερα να είναι και τα έξοδα.

• **Μετονομασία του χωριού:** Περιοδικό, Απρίλης-Μάης του 1996. Και άλλα χωριά μπόρεσαν και αλλάξαν και δύο φορές τα ονόματά τους, εμείς γιατί; Σπύρος Γα-

λάνης. Στα χρόνια της Τουρκοκρατίας ο Νάσιος Μαλλής (Γκουγκέτας), ο Γιώργος Μπαίλας, πήγαν στην Κωνσταντινούπολη για να φέρουν φερμάνι ότι το Κεράσοβο δεν ήταν ποτέ τσιφλίκι, αλλά κεφαλοχώρι.

• **Άλλο και τούτο:** Περιοδικό, Απρίλης-Ιούνιος του '93, σελίδα 16 γράφει: Το πιο ευχάριστο όμως τ' αφήσαμε τελευταίο, τι: Από την Νομαρχία Ιωαννίνων, μετά από κόπους και αγώνες δεκαετιών, εγκρίθηκε η μετονομασία του χωριού μας σε ΚΕΡΑΣΟΒΟ.

• **Δέσποινα Νάκου-Σαράγκαλου:** Περιοδικό, Οκτώβρης 1994-Μάρτης 1995. Να γίνει ο δρόμος που τα παλιά χρόνια ήταν κεντρικός και επικοινωνούσε από τον Άγιο Δημήτριο-γκορτσιά Λάμωσ-Γκουγκέτα-Μήτρου Ζιούλη-Παλπαγιάννη-Λάζο Κυρίτση-Μεσοχώρι. Εγώ θα έλεγα κάτι πιο έγκαιρο: Όταν το καλοκαίρι του 1943 οι Γερμανοί πέρασαν από το χωριό μας (εκκαθαριστικές επιχειρήσεις κατά ΕΑΜ-ΕΛΑΣ), μόλις έφτασαν στη βρύση του Μητρούλη Ζιούλη, βρήκαν τον ίδιο και τον πήρανε για σύνδεσμο για τη Φούρκα. Μπροστά εκείνος ξεκίνησε για το μεσοχώρι. Αυτοί όμως είχαν δικό τους χάρτη. Του είπαν από εδώ δεξιά, στη βρύση του Τόλη, στη βρύση Μωραϊτάδικη, στη βρύση στο Κρουονέρι, στις πέτρες, στην Μώρη-Αγία Παρασκευή, από κάτω στο σοκάκι που φύγενε λίγο πιο πέρα από την ψηλή πέτρα για Φούρκα-Σαμαρίνα (την παλιόστρατα, όπως λέγαν).

• **Στη βρύση στο Κρουονέρι,** στο τέλος του μαχαλά, είναι το σπίτι της οικογένειας Φιλίππιδη, του μπάριμα Κώστα, του μπάριμα Μήτρου με τα παιδιά τους. Ηρωικοί αυτοδίδακτοι σιδεράδες του χωριού μας,

με το φουσερό, το αμόνι, το σφυρί, που λυώ-
νανε το καυτό σίδερο, φτιάχνοντας τ'
απαιτούμενα εργαλεία, για όλα τα σπίτια
του χωριού, το γηνί, το τσαπί, την τσάπα,
το θκέλι, την τσεκούρα, τη λυάτα, το τσι-
κούρι, το σφυρί (τσοκάνι), το καλλιοσφύ-
ρι, τα πέταλα.

• Το δεύτερο αυτοδίδακτο, την παρα-
δοσιακή μας μουσική-παράδοση, χαρίζο-
ντας χαρά στις γιορτές, τα πανηγύρια, τους
εκατοντάδες γάμους. Αυτά τα αηδόνια του
χωριού μας, οι συνεχιστές του μπάρμπα
Κώστα, ο Φίλιππας, ο Γιώργος, ο Αντρέας,

τα παιδιά τους, ο Νίκος το καμάρι, ο Κώ-
στας, που οργώνουν όλη την Ελλάδα και το
εξωτερικό, διαφημίζοντας το Κεράσοβο,
ναι το Κεράσοβο.

• Τα συγχαρητήρια στον Πρόεδρο, το
Διοικητικό Συμβούλιο για τα γραφόμενα
στο Ημερολόγιο του 2000, την ιστορία της
γειτονιάς και των μαχαλάδων του Κεράσο-
βου.

Απόστολος Δ. Γελαδάρης

• Και τέλος ο κάδος των σκουπιδιών.
Πέρασαν δύο χρόνια και ακόμα έρχεται
στη γειτονιά μας, στη βρύση του Τόλη.

ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ

Γεννήθηκα σ' ένα χωριό
στο Σμόλιγκα επάνω
που τόλεγαν Κεράσοβο
και δεν θα φτιάξουν άλλο

Το έχουν χτίσει άνθρωποι
περήφανη παρέα
να μεγαλώνουν οι γενιές
και να περνούν ωραία

Ήρθαν τα χρόνια τα κακά
του εικοστού αιώνα
μας θίγανε για τα παλιά
οι βρωμοτουρκαλάδες

Αφού δεν μπόρεσαν ποτέ
να ανέβουνε τη ράχη
μας κάψανε και το χωριό
και πάνε όπου λάχει

Αλλά το ξαναφτιάξανε
με όλες τις στερήσεις
μπουκάρανε και οι Ιταλοί
μ' αρχαίες αναμνήσεις

Τότε σηκώσαν την οργή
των Ελλήνων παλληκάρια

να εξαφανίσουν από τη γη
τέτοιο λογιών ζαγάρια

Ακόμα δεν προλάβανε
να διώξουνε την μπόρα
θελήσαν και οι Γερμανοί
να ανεβούν την ανηφόρα

Τέσσερα χρόνια στα βουνά
παλεύανε αντάρτες
για να τα διώξουν τα σκυλιά
που γίνανε εφιάλτες

Εδώ που το πιστέψανε
πως όλα τελειώσαν
τους είπαν να μαλώνουνε
για ξένους αχυρώνες

Αφού μοιράσανε τη γη
σαν νάτανε πεπόνι
αφήσαν την Ελλάδα μας
να τα βγάξει πέρα μόνη

Εδώ σκυλοτρωγόνουσάν
σαν νάτανε λιοντάρια
και πέφταν απ' τις ντουφεκιές
λεβέντες παλληκάρια

Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων 51 χρόνια από την ψήφισή της (1948-1999)

Ο αγώνας του ανθρώπου για την επιβίωσή του εμφανίστηκε πολύ νωρίς. Παράλληλα με την αντιμετώπιση των κινδύνων από τη φύση γύρω του, ο άνθρωπος άρχισε να δημιουργεί μια κοινωνική ζωή. Αναζήτησε αμέσως τρόπους και μέσα για να κατοχυρωθεί ξεκινώντας από τις εντολές των ιερέων για τη λειτουργία της πρωτόγονης κοινωνίας, έως την ιστορική εποχή στον επιτάφιο του Περικλή. Κορυφαίο κείμενο, όχι μόνο για την εποχή του, που συμπληρώνεται με το νόμο για την προστασία της δημοκρατίας των Αθηνών σε μια εξελιγμένη κοινωνία, αλλά και τον Μεσαίωνα που υπογράφηκε η συνθήκη Μάγκνα στην Αγγλία, το 1215, που έβαλε τη σφραγίδα της στις ανθρώπινες σχέσεις στην Ευρώπη της φεουδαρχίας. Πολύ αργότερα, η Αμερικανική κυβέρνηση της Ανεξαρτησίας, το 1776, έβαλε τα θεμέλια για την κατοχύρωση στα εθνικά αστικά κράτη που τότε δημιουργούνταν. Η Γαλλική Επανάσταση με τη διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη, το 1789, διεύρυνε τους αγώνες για κοινωνική δικαιοσύνη και τους έδωσε πολιτική και κοινωνική κατοχύρωση. Ο Ρήγας Φεραίος, στο επαναστατικό μανιφέστο σε χωριστό κεφάλαιο με τίτλο «Τα δίκαια του ανθρώπου» ασχολείται με αυτό το θέμα στο 35ο άρθρο. Όλες αυτές οι συμφωνίες όμως, που ελάχιστα πέρασαν στα Συντάγματα των διαφόρων εθνικών κρατών, δεν εμπόδισαν καθόλου τους τοπικούς πολέμους, καθώς και τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, καθώς μετά τον πόλεμο έγινε προσπάθεια με τη συνθήκη της Λωζάνης. Το 1923, με τη δημιουργία της Κοινωνίας των Εθνών με όλες αυτές τις προσπάθειες, και παρ' όλα αυτά που σ' ένα μέρος του κόσμου, τη Σοβιετική Ένωση, είχε ιδρυθεί ένα κράτος που κατοχύρωνε τους αδύνατους οικονομικά. Φτάνοντας στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, που τον άνθρωπο τον άφησε απροστάτευτο στις βιαιότητες του ναζισμού του πολέμου και του φασισμού. Στη διάρκεια του πολέμου των αντιφασιστικών δυνάμεων ενάντια στη ναζιστική βία, ο Αμερικανός Πρόεδρος Ρούσβελτ, σ' ένα λόγο του το 1941, διακήρυξε την ελευθερία γνώμης, θρησκείας και φόβου. Το 1941 επίσης, Αμερικανοί και Ρώσοι υπέ-

γραψαν χάρτη του Ατλαντικού, που επαναλαμβάνει γενικά τη διακήρυξη του Ρούσβελτ. Το 1945 στη συνδιάσκεψη του Αγίου Φραγκίσκου υπογράφηκε ο καταστατικός χάρτης των Ηνωμένων Εθνών. Η συνδιάσκεψη της Γιάλτας, την ίδια χρονιά, ασχολήθηκε με την παγκόσμια ειρήνη που θα επέτρεπε σε όλους μια αξιοπρεπή ζωή χωρίς εξαναγκασμούς και ο καταστατικός χάρτης του ΟΗΕ που υπογράφηκε διακηρύσσει το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά δεν καταγράφει τα ατομικά δικαιώματα, γι' αυτό συστήθηκε μια επιτροπή για να ασχοληθεί με αυτά. Στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ στις 10 Δεκεμβρίου 1948, στο Παρίσι, ανακοινώθηκε η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μόνο 8 μέλη δεν ψήφισαν απ' τα 58, και ήταν η Σοβιετική Ένωση και οι άλλες χώρες που το πολίτευμά τους ήταν η Λαϊκή Δημοκρατία και το Σύνταγμα της χώρας τους ανέφερε αυτά τα δικαιώματα και τα κατοχύρωνε. Αργότερα, το 1950, η ευρωπαϊκή συμφωνία περί των δικαιωμάτων και το 1975 η τελική πράξη του Ελσίνκι που υπογράψαν οι δύο μεγάλες δυνάμεις, Σοβ. Ένωση και ΗΠΑ. Η οικουμενική διακήρυξη δεν επιβάλλει νομικές υποχρεώσεις στα κράτη-μέλη του ΟΗΕ που την υπέγραψαν, γιατί δεν είναι συμφωνία μεταξύ κρατών, είναι απλώς η έκφραση και διατύπωση μιας κοινής επιδίωξης και ένα ιδανικό για τους λαούς. Το μόνο που μπορεί να κάνει κάθε άτομο σε οποιαδήποτε χώρα και τα όργανα της κοινωνίας είναι να επιδιώκουν με τη διδασκαλία και την παιδεία να αναπτύξουν το σεβασμό των δικαιωμάτων του ατόμου όχι μόνο στη χώρα του αλλά και σε όλη τη διεθνή κοινωνία. Ο ΟΗΕ τιμά τα 50 χρόνια από την ψήφιση της διακήρυξης με το σύνθημα όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα για όλους. Ευχόμαστε να το εφαρμόσουν οι σημερινοί ισχυροί στους αδύνατους, μιμούμενοι τον ελληνικό λαό που αγωνίστηκε ηρωικά ενάντια σε όλους τους παραβάτες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, έτσι και στο μέλλον ενωμένος θα υπερασπισθεί με πνεύμα το πολύτιμο «αγαπώ τον άνθρωπο».

Με σεβασμό
Σκαλωμένος Παντελής

Στα πεταχτά...

Αυτά τα ξέραμε;

• Αυτοαναπαραγόμενο αίμα

Ιταλοί ερευνητές έχουν καταφέρει να απομονώσουν ομάδες κυττάρων από το ανθρώπινο αίμα και να τις αυξήσουν. Πιο συγκεκριμένα, ο Cesare Rechle και οι συνεργάτες του στο εργαστήρι τους στη Ρώμη, πρώτα απομόνωσαν τα κύτταρα του ανθρώπινου αίματος που τους ήταν απαραίτητα και μετά τα πολλαπλασίασαν. Πρόκειται λοιπόν για μεγάλο επιστημονικό βήμα, γιατί όπως πιστεύουν οι ερευνητές, με αυτή την ανακάλυψή τους θα γίνονται πια οι μεταγγίσεις του αίματος χωρίς να υπάρχει άγχος για την ποσότητα και την ποιότητα του αίματος. Θα καταργηθούν οι τράπεζες, οι εθελοντές αιμοδότες και το κυριότερο δεν υπάρχει ο φόβος του τυχόν μολυσμένου αίματος (Ειτζ και Υπατ. Β).

Αυτά τα κύτταρα ονομάζονται «αιματοποιητικά κύτταρα» και, όπως λέγεται, θα ωριμάζουν μέσα στα κύτταρα του αίματος. Οι ερευνητές λένε ότι «τα έχουμε καλλιεργήσει in vitro και νομίζουμε ότι έχουν διπλασιαστεί». Η σχετική έρευνα βγήκε περίπου προ 4-5 μηνών. Είναι πράγματι ένα πολύ σημαντικό εύρημα, λένε πολλοί αιματολόγοι επισημαίνοντας ότι αν έτσι έχουν τα πράγματα, δηλαδή έχει βρεθεί η σωστή κυτταρική ομάδα, τότε και ασφαλώς θα είναι ένα σημαντικό ιατρικό εύρημα.

• Νόστιμα και ιαματικά

Τα φρούτα και τα λαχανικά σίγουρα ξέρουμε όλοι μας πόσο είναι σημαντικοί παράγοντες για την καλή λειτουρ-

γία του ανθρώπινου οργανισμού και για την υγεία, αλλά ως τώρα δεν ήταν γνωστές οι ιδιότητες κάποιων φρούτων, τα οποία τα θεωρούσαμε μόνο ως δροσιστικά και απολαυστικά.

Το βατόμουρο (οι μούρες) κόκκινο-άσπρο-μαύρο, ανήκει σε αυτή την κατηγορία και μάλιστα έχει πολύ ευχάριστη γεύση· αλλά η γνώση μας σταματάει εκεί.

Ερευνητές όμως από την Αμερική ανακάλυψαν πρόσφατα ότι ο χυμός βατόμουρου έχει τη δύναμη να προλαμβάνει μολύνσεις που προσβάλλουν το ουροποιητικό σύστημα.

Μια σειρά μελετών έχει δείξει ότι ένα με δύο ποτήρια χυμού βατόμουρου την ημέρα δρουν καταλυτικά στην καταπολέμηση αυτών των μολύνσεων. Για μερικά χρόνια οι επιστήμονες υπέθεταν ότι η οξύτητα του χυμού έδινε τα χτυπήματα στις μολύνσεις. Όμως οι ερευνητές προχώρησαν σε νέα εργαστηριακά πειράματα και απέδειξαν ότι κάποιες χημικές ουσίες του χυμού μπορούν να καταπολεμήσουν αποτελεσματικά τα βακτήρια, τα οποία προσβάλλουν τα κύτταρα του ουροποιητικού συστήματος.

Γι' αυτό και ο γράφων συνιστά σε όλους τους συγχωριανούς μας, ιδίως τους έχοντες και έχουσες κάποια ηλικία, να κάνουμε επιδρομές το φθινόπωρο στο χωριό μας, που γίνονται τα βατόμουρα. Τα μέρη τα γνωρίζουμε όλοι μας. Όσοι δεν τα γνωρίζουν, ας ρωτήσουν τις κυρίες Μαρία Χρ. Παπακώστα, Αθηνά Σκαλωμένου, Μαρία Χρ. Τζίνα κ.ά., να μάθουν που είναι μέ-

ρη-τόποι με βατόμουρα. Τώρα που γράφω αυτές τις γραμμές, θυμήθηκα τον καλό μου γείτονα τον Στάθη Παχώνη, που έκανε ριζικό ξεκαθάρισμα στις βατομουριές (βατσνιές) στο χωράφι του κάτω από το σπίτι μας. Τις ξερίζωσε και τις έκαψε όλες, μα όλες ο αθεόφοβος. Δάσος ολόκληρο είχαν γίνει. Βλέπεις, καλέ μας γείτονα, τι κακό μας έκανες; Μας χάλασες το φάρμακο. Το φανταζόσουν ποτέ αυτό; Τώρα να τις αφήσεις για να ξαναγίνουν, ώστε και εμείς να βρίσκουμε άφθονο το φάρμακό μας.

- Το ίδιο είχε κάνει και ο μπάρμπα μας (θείος) Κώστας Γκουγκέτας, εκεί δίπλα στον άλλοτε καρποφόρο κήπο του. Είχε πάρει φόρα μεγάλη με το αλυσοπρίονο και είχε κόψει τα πάντα. Έτσι είχε ανοίξει διάπλατα δρόμο περάσματος προς τη βρύση την Παππα-

γιαναίικη. Το μετάνιωσε όμως. Ευτυχώς κλείσαμε το πέραςμα εμείς, κυρίως ο γείτονας Στάθης, και έτσι ο κήπος του μπάρμπα Κώστα ξαναγινε τόπος με βατόμουρα. Κάτι βατόμουρα μεγάλα σαν καρύδια. Βλέπεις, μπάρμπα, μας βγήκε σε καλό όλων μας. Τα χωράφια μας εκεί πρέπει να γίνουν τόποι που να καλλιεργούνται βατόμουρα, καλής όμως ποιότητας.

Κάνουμε λοιπόν την αρχή εμείς τα γειτονόπουλα, μαζί και ο Γιώργος Κυράτσης, να φυτέψουμε βατομουριές εκεί τριγύρω στα χτήματά μας, ώστε να ζηλέψουν και οι άλλοι μπαρμπάδες μας (Γιώργος-Βαγγέλης-Γκουγκέτας και Κώστας Τζίνας), ώστε να κάνουν και αυτοί το ίδιο; Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός, έλεγαν οι αρχαίοι πρόγονοί μας.

Τάκης Σαμαράς

Σπίτια της γειτονιάς και κήποι-χωράφια

Ένα στερνό αντίο σ' αυτούς που έφυγαν

• Στις ????????, εκεί μακριά στην Αυστραλία, μας «έφυγε» το συγχωριανό μας παλικάρι ο Βαγγέλης Παναγιώτη Κωτούλας, ύστερα από εργατικό ατύχημα που είχε υποστεί πριν από μήνες. Ο μακαρίτης Βαγγέλης γεννήθηκε σε πολυμελή οικογένεια στο χωριό μας, μεγάλωσε στο χωριό μας, αλλά όπως η μοίρα των Ηπειρωτών το θέλει, μετανάστευσε νέος-παλικάρι στην Αυστραλία. Παντρεύτηκε την κόρη Αμαλία του Αντρέα Ζήκα και απόχτησαν ?? παιδιά. Προκομένη και ευτυχισμένη οικογένεια. Ο γράφων τα γνώριζε τα παιδιά και ευτύχησε να τα ειδεί και πριν από λίγα χρόνια που ήλθαν επισκέπτες στο χωριό μας. Χαρούμενα και ευτυχισμένα απολάμβαναν τις διακοπές τους με τους συγγενείς, φίλους, συγχωριανούς μας. Έλα όμως που η μοίρα άλλα τους επιφύλασσε. Ο μακαρίτης Βαγγέλης, σαν σύζυγος και πατέρας ήταν θαυμάσιος, αγαπητός, στοργικός, οικογενειάρχης πρώτης γραμμής. Η μοίρα όμως πολύ σκληρή και άδικη μαζί του.

• Στο νοσοκομείο στα Γιάννινα στις ??? του Μάρτη του 2000 άφησε την τελευταία της πνοή η Παναγούλα Παπαχριστίδη-Τέλλη, σε ηλικία 78 ετών. Η αρρώστεια της δεν την ταλαιπώρησε πολύ, «έφυγε» γρήγο-

ρα, έσβησε σαν ένα μικρό πουλάκι, ήσυχα, ήρεμα και γαλήνια. Γεννήθηκε στο χωριό μας, μεγάλωσε εκεί και παντρεύτηκε τον Γιώργο Παπαχριστίδη από το Μοναστήρι της Κόνιτσας. Παιδιά δεν είχαν· τ' ανήψια τους όμως και το βαπτιστήρι τους ο Φώτης Ευαγ. Γελαδάρης αναπλήρωναν την έλλειψη αυτή. Η μακαρίτισσα ήταν εργατική, ειλικρινής, φιλότιμη και φιλόξενη πολύ. Το σπίτι της ήταν πάντα ανοικτό και καλοδεχούμενο.

Η κηδεία της έγινε στο χωριό μας την Καθαρή Δευτέρα που ήταν εκεί και όλοι οι επισκέπτες συγχωριανοί από Αθήνα, Κιάτο, Γιάννινα και αλλού, λόγω των απόκρεων.

• Στην Αθήνα και στο σπίτι της άφησε την τελευταία πνοή της, στις 28 του Μάρτη, η Σταυρούλα Ντούλινα-Γαλάνη, που την πρόδωσε έτσι ξαφνικά η καρδιά της. Η μακαρίτισσα ήταν από την πολυμελή οικογένεια του μακαρίτη νονού μου Χρήστου Γαλάνη. Στο χωριό μας γεννήθηκε, μεγάλωσε. Εκεί πέρασε τα περισσότερα χρόνια της ζωής της, δουλεύοντας στις γεωργικές εργασίες του χωριού μας. Μεγαλοκόρη, παντρεύτηκε τον Στράτο Ντούλινα, και τα τελευταία, αρκετά χρόνια, τα έζησε εδώ στην Αθήνα με την οικογένει-

νειά της. Τα παιδιά του άντρα της, από πρώτο γάμο, τα υπεραγαπούσε, όπως και αυτά την ίδια. Πρώτα έχασε τον μακαρίτη Στράτο, που ήταν την εποχή εκείνη εκλεκτό μέλος της πρωτοσυσταθείσης Αδελφότητάς μας, και έκανε και στις Διοικήσεις της. Στο χωριό μας ανέβαινε για λίγες μέρες το καλοκαίρι, το αγαπούσε πολύ. Αυτή ήταν η μακαρίτισσα, ήσυχη, ήρεμη γυναίκα, υποδειγματική. Ο καλός Θεός μας ας αναπαύσει την ψυχούλα της σε σκηνές δικαίων και σε δροσερούς και χλοερούς τόπους.

- Σε νοσοκομείο των Αθηνών στις ??? του Απρίλη του 2000, άφησε την τελευταία της πνοή η Περιστέρα Βιτωράτου-Τέλλη, κόρη του Γιάννη Χρηστάκη, ηλικίας 80 ετών. Η μακαρίτισσα ήταν αδελφή της Παναγούλας. Γεννήθηκε και αυτή στο χωριό μας, όπου και μεγάλωσε. Με τη λήξη του επάρατου εμφυλίου πολέμου, βρέθηκε στις ανατολικές χώρες, θύμα και αυτή, όπως και τόσοι άλλοι συγχωριανοί μας. Επέστρεψε στην πατρίδα μας παντρεμένη και με δύο παιδιά (αγόρι και κορίτσι). Την κόρη, Γιάννα, την έχουμε νύφη στη γειτονιά μας, την Παπαγιανναίικη, εφόσον παντρεύτηκε τον Θανάση Χρήστου Σκαλωμένο.

Η μακαρίτισσα ήταν γυναίκα λιγνή, αφοσιωμένη σύζυγος, καλή μητέρα, ήσυχη, ήρεμη, νοικοκυρά από τις λίγες. Με τον άντρα της και τα παιδιά τους αποτελούσαν υποδειγ-

ματική Κιρασοβίτικη οικογένεια. Έλα όμως που η ζωή σ' αυτόν τον κόσμο είναι πρόσκαιρη, και έτσι μας «έφυγε» και αυτή, πηγαίνοντας να συναντήσει τα αγαπημένα της πρόσωπα στον άλλο κόσμο, στον Κάτω Κόσμο, όπως λέγεται. Είθε η ψυχούλα της να αναπαύεται μέσα σε γαλήνη και σκηνές δικαίων.

- Στις 29 του μήνα Απρίλη άφησε την τελευταία του πνοή στην Αθήνα, όπου διέμενε με την οικογένειά του, ο Απόστολος (Μπάμπας) Ευαγγέλου Νταγκοβάνος σε ηλικία 76 ετών, ύστερα από ολιγόμηνη αρρώστεια. Ο μακαρίτης είχε γεννηθεί και αυτός στο Κεράσοβο από πολυμελή φτωχική οικογένεια και γρήγορα ορφάνεψε από μητέρα. Μεγάλωσε με δυστυχία και στερήσεις. Το επάγγελμά του, οικοδόμος, όπως όλοι οι Κιρασοβίτες-συγχωριανοί μας. Γρήγορα και νέος άντρας εγκαταστάθηκε στο χωριό Κεράσοβο Πωγωνίου, όπου και παντρεύτηκε. Με την εσωτερική μετανάστευση της δεκαετίας του '60 και λίγο πιο μπροστά, ήλθε στην Αθήνα για μια καλύτερη τύχη και προκοπή. Πράγματι πρόκοψε, προόδευσε και ευτύχησε να αποκτήσει και δικό του σπίτι. Ήταν ο μακαρίτης εκλεκτό μέλος της Αδελφότητάς μας και από τα πρώτα μάλιστα. Πάντα πρόθυμος να βοηθήσει όσο μπορούσε. Αγαπούσε το χωριό μας πολύ και το επισκεπτόταν τακτικά. Τελευταία φορά ήταν πέρσι, το 1999. Σαν άνθρωπος ήταν φιλεύσπλαχνος, ήσυ-

χος, γαλήνιος, σαν σύζυγος και πατέρα ήταν υπόδειγμα στοργής, αγάπης και αφοσίωσης. Ευτύχησε να κάνει οικογένεια και παιδιά-εγγόνια.

Η καλή του ψυχούλα να βρει ανάπαυση σε σκηνές δικαίων και σε τόπο δροσερό. Η κηδεία του έγινε στο Κεράσοβο Πωγωνίου.

- Πάει, χάθηκε, έσβησε και η τελευταία υπερηλικιωμένη γιαγιά του χωριού μας. Πέθανε στις 16 του Μάη, εκεί κοντά στην αγαπημένη της κόρη, στη Χαλκιδική Μακεδονίας, όπου έμεινε τους τελευταίους μήνες της ζωής της, η ΠΑΝΑΓΙΩ (Μπάμπω Γιώργαινα) ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ, σε ηλικία 97 ετών, εν πλήρει ημερών ζωής. Η κηδεία της έγινε στο Κεράσοβο, κοντά στους συγγενείς, συγχωριανούς και φίλους.

Γεννήθηκε, μεγάλωσε και παντρεύτηκε στο χωριό αμας, απόκτησε παιδιά και ευτύχησε να χαρεί εγγόνια-δισέγγονα.

Όλη της η ζωή ήταν μια διαρκής δράση, ένας αγώνας σκληρός, τόσο για την επιβίωση στα κακοτράχαλα στενά του χωριού μας όσο και για το μεγαλείο της πατρίδας μας (πολέμους), αλλά και για το καλό και προκοπή του χωριού μας, πρωτοστατώντας και αυτή, όπως και τόσες άλλες γενναίες γυναίκες του χωριού μας, τώρα μακαρίτισσες, κατά των Τουρκαλβανών Μπέηδων τα χρόνια 1924-1926, που ήθελαν ιδιοκτησία τους το δάσος του χωριού μας.

Ήταν η πραγματική μας φίλη, γιατί ήταν άνετη στις κουβέντες, στις διηγήσεις, στις συντροφιές, στα αστεία, ξετύλιγε με ζωντάνια και χάρη ιστορίες παλιές. Ήταν το τελευταίο ζωντανό αρχείο του χωριού μας. Ιστορίες που χάνονται, λησμονιούνται από την ώρα που φεύγουν αυτοί οι τελευταίοι γέροντες και γερόντισσες που είχαν απομείνει. Τούτο γιατί κανένας άλλος δεν τις είχε θησαυρισμένες όπως αυτή η ασπρομαλλούσα γερόντισσα με τόση αγάπη και φρεσκάδα στο ανθηρό περιβόλι της μνήμης και της καρδιάς της. Στενοχωρήθηκα πάρα πολύ που τις γιορτές του Πάσχα δεν την συνάντησα, δεν την είδα. Ήλπιζα να την ειδώ το καλοκαίρι. Άλλες όμως οι βουλές του καλού Θεού μας!...

- Αποφράδα ημέρα η 29 Μαΐου. Τις βραδινές ώρες της Δευτέρας, άφησε την τελευταία της πνοή στο ΚΑΤ Αθηνών, η Χρυσάνθη Τριανταφύλλου-Εξάρχου, κόρη των Αριστείδη-Σταυρούλας, ήδη μακαρίτων. Νοσηλεύόταν εκεί επί 10ήμερο, ύστερα από βαριάς μορφής κρανιοαγγειακές κακώσεις που έπαθε λόγω σπιτικού ατυχήματος. Παρ' όλες τις φροντίδες και προσπάθειες των γιατρών, το μοιραίο επήλθε.

Η μακαρίτισσα πρωτοξαδέρφη ήταν μόλις 54 ετών. Γεννήθηκε στο χωριό αμας, τελείωσε εκεί δημοτικό, Γυμνάσιο Κόνιτσα-Γιάννινα και φοίτησε και ένα χρόνο στη Σχολή Μαιών της Αλεξάνδρας. Μικρή πα-

ντρεύτηκε από έρωτα και αγάπη το εξαίρετο, τίμιο και αξιαγάπητο παλικάρι τον Πασχάλη. Από το γάμο αυτό ευτύχησαν ν' αποκτήσουν και δύο αξιολάτρευτα αγόρια, Φίλιππα και Αριστείδη, ήδη παντρεμένα. Γρήγορα εγκαταστάθηκαν μόνιμα στην Κόρινθο, όπου υπηρετούσε ο άντρας στο Δασαρχείο.

Σαν σύζυγος-μητέρα, ήταν εξαίρετη, στοργική, χαμογελαστή, ζωντανή, ζεστή και πολύ νοικοκυρά. Η μοίρα όμως υπήρξε πολύ σκληρή και άπονη μαζί της. Αν υπήρξε αυτή σκληρή και άπονη, η μακαρίτισσα την εξόρκισε, γιατί υπήρξε ΔΩΡΗΤΡΙΑ των σωματικών της οργάνων, που ασφαλώς θα έδωσαν τη ζωή σε πάσχοντες συνανθρώπους μας. Η απόφασή της αυτή ήταν τολμηρή, αποφασιστική, γενναία, ηρωική και ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΤΑΤΗ. Φωτεινό παράδειγμα για μίμηση από όλους μας.

Στεφάνια από οικογένεια, συγγενείς και φίλους δεν κατατέθηκαν, γιατί, ύστερα πάλι από επιθυμία της, κατατέθηκαν στο Σύλλογο «Γιατροί Χωρίς Σύνορα».

Η κηδεία της έγινε στην Κόρινθο, την πρώτη του Ιουνίου, εν μέσω εκατοντάδων συγγενών, συγχωριανών μας και φίλων. Την κατευοδώσαμε όλοι μας πεζή μέχρι το νεκροταφείο της πόλης.

Η αγαθούλα σου ψυχή, αγαπημένη μου πρωτοξαδερδούλα, ν' αναπαύεται σε σκηνές δικαίων και τόπους χλοερούς και δροσερούς. Μην

ξεχάσεις να δώσεις χαιρετισμούς στους γονείς και παππούδες μας.

Καλό σου ταξίδι, εμείς δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ. Αιωνία η μνήμη σου.

Καλό σας ταξίδι:

- *Αγαπητό ξενιτεμένο παλικάρι
Βαγγέλη Κωτούλα,*
- *Αγαπητή Παναγούλα,*
- *Αγαπητέ Σταυρούλα,*
- *Αγαπητή Περιστέρα,*
- *Αγαπητέ Απόστολε,*
- *Αγαπητή Πανάγιω,*
- *Αγαπητή Χρυσάνθη,*

και ελαφρύ το Αυστραλιανό, το Κερασοβίτικο Κόνιτσας, το Κερασοβίτικο Πωγωνίου, το Κορινθιακό, όπως και το Αττικό χώμα που σας σκεπάζει όλους σας. Εμείς πάντα θα σας σκεφτόμαστε με αγάπη και σεβασμό μεγάλο.

Αιωνία η μνήμη σας.

Τ.Α.Σ.

Μια διευκρίνιση:

Στο προηγούμενο τεύχος μας, Νο 73, και στη σελίδα 29, έχει γραφεί, από λάθος πληροφόρηση, πως έχει πεθάνει η συγχωριανή μας ΟΛΓΑ Γ. ΚΥΡΙΤΣΗ (ΠΑΡΑ), ενώ αλήθεια είναι ότι πρόκειται για το μακαρίτη τον άντρα της. Η σύνταξη του περιοδικού μας ζητάει ΣΥΓΓΝΩΜΗ γι' αυτό, και εύχεται η ψυχή του ν' αναπαύεται σε σκηνές δικαίων και σε χλοερούς και δροσερούς τόπους.

Κοινωνική ζωή

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ - ΕΥΧΕΣ:

• Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητάς μας ευχαριστεί θερμά την ημερήσια εφημερίδα των Ιωαννίνων «Πρωινά Νέα» για το ρεπορτάζ που έκανε στις 29/3 για την ομόφωνη απόφαση του χωριού μας να μην ψηφίσει στις βουλευτικές εκλογές στις 9 του Απρίλη του 2000, διαμαρτυρόμενο για τρίτη φορά (ΑΠΟΧΗ) κατά της αναγκαστικής κατάργησης και συνένωσης της Κοινοότητάς μας με τον Δήμο της Κόνιτσας. Επίσης ευχαριστεί και για τα ρεπορτάζ που έκανε ο δημοσιογράφος κ. Γιάννης Μπάκας στην ίδια την εφημερίδα στις 11, 12 και 13 του Μάρτη σχετικά με το ίδιο θέμα.

• Επίσης, το Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας ευχαριστεί θερμά και τη σύνταξη του περιοδικού «Ασημοχώρι» του Συλλόγου Αθηνών του Ασημοχωρίου Κόνιτσας, που στο καλοκαιρινό-φθινοπωρινό τεύχος του αναφέρθηκε και στις πολύ πετυχημένες πολιτιστικές εκδηλώσεις της Αδελφότητάς μας το καλοκαίρι στο χωριό μας.

• Ακόμη, το Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας εκφράζει τις ευχαριστίες τους, όπως και η εκκλησιαστική Ενοριακή Επιτροπή του χωριού μας, προς όλες τις γυναίκες του χωριού μας, που με δική τους πρωτοβουλία ξεσκόνισαν, έπλυναν και καθάρισαν όλη την ενοριακή μας εκκλησία, ενόψει των γιορτών του

Αγίου Πάσχα. Τέτοιο πεντακάθαρο καθαρισμό είχε χρόνια να ειδεί η εκκλησία μας. Εύγε τους και η Παναγιά μας μαζί τους. Τα ονόματα αυτών:

- Έλλη Σπ. Γιαντσούλη (παπαδιά)
- Σπυριδούλα Οδυσ. Γαλάνη
- Πελαγία Παύλου Νάκου
- Μαρία Γ. Παπαγεωργίου
- Ελένη Δ. Κοταδήμου
- Χριστίνα Ν. Κοταδήμου
- Αναστασία Δ. Τσαιάτσιου
- Μαρία Ν. Αποστόλου
- Μαρία Θ. Νάκου

• Χειρουργήθηκε σε νοσοκομείο των Αθηνών το εκλεκτό μέλος της Αδελφότητάς μας, Βασίλης Γ. Κιτσάκης, πρώην πρόεδρος του Δ.Σ. και ιδρυτικό μέλος της εφημεριδούλας μας και συντάκτης αυτής. Του ευχόμαστε από καρδιάς περαστικά, καλή ανάρρωση και γρήγορα στο αγαπημένο μας χωριό.

• Περαιστικά και καλή ανάρρωση ευχόμαστε και στο άλλο εκλεκτό μέλος της Αδελφότητάς μας, Θανάση Γιώργου Νταγκουβάνο.

• Χειρουργήθηκε από ατύχημα σε νοσοκομείο Αθηνών ο Σπύρος Νικ. Γαλάνης, γιος των δραστήριων, αγαπητών και εκλεκτών μελών της Αδελφότητάς μας, Νίκου και Μαρίκας Γαλάνη. Οι εγκάρδιες ευχές του Δ.Σ. της Αδελφότητάς, των μελών και όλων των συγχωριανών μας, είναι το παλικάρι

να γίνει γρήγορα καλά, για να συνεχίσει τη ζωή του χαρούμενα και ευτυχισμένα. Η ζωή έχει τρικλοποδιές αλλά η θέληση υπερνικά όλα.

Αυτά για όσους γνωρίζουμε. Αν υπάρχουν και άλλοι ασθενείς, που δεν τους γνωρίζουμε, ευχόμαστε και γι' αυτούς, περαστικά και καλή υγεία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε όλους όσους μας συμπαραστάθηκαν στο βαρύ οικογενειακό μας πένθος με τον χαμό της αγαπημένης μας συζύγου-μάννας-αδελφής Χρυσάνθης.

Οικογένειες:

- Πασχάλη Τριανταφύλλου
- Κώστα Εξάρχου

ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ,

8 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΜΙΜΟΖΑΣ

Η παράδοση της μεταπολεμικής Ευρώπης θέλει τη μιμόζα σαν το λουλούδι που προσφέρεται αυθόρμητα στη γυναίκα, δεδομένου ότι το βρίσκουμε άφθονο στη φύση στις αρχές της Άνοιξης.

Η συνήθεια αυτή γεννήθηκε στην Ιταλία, την πρώτη ευρωπαϊκή χώρα που καθιέρωσε την 8 του Μάρτη σαν ημέρα της γυναίκας, λίγα χρόνια μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Από τότε κάθε τέτοια μέρα, τα σπίτια στολίζονται με κλαδιά μιμό-

ζας, οι άντρες την προσφέρουν στις συζύγους της και οι εργοδότες στις υπαλλήλους τους.

Η φετινή επέτειος είναι η πρώτη του 21ου αιώνα και της χιλιετίας. Νέες προοπτικές, νέες προκλήσεις. Νέοι προβληματισμοί, νέοι στόχοι, νέες ελπίδες γεννιώνται.

Ας δώσουμε λοιπόν στοόγραμμα του μέλλοντος και... άρωμα γυναίκας και άρωμα μιμόζας.

ΓΑΜΟΙ:

- Η Νατάσα, κόρη του ζευγαριού Γιώργου-Ευσταθίας Χαλκίδη (εγγονή Παύλου Σαμαρά) παντρεύτηκε στις 6 του Μάη, ημέρα Σάββατο, τον καλό της Βασίλη Κωνσταντίνου, στην εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Ωραιόκαστρο Θεσσαλονίκης, παρουσία πλήθους συγγενών και φίλων. Επακολούθησε μεγάλο γλέντι.
- Ο Γιώργος, γιος του ζευγαριού Βασίλη-Βαγγελιώς Παπανικολάου, παντρεύτηκε στις 4 του Μάρτη, ημέρα Σάββατο, την καλή του Φανή, στην εκκλησία Άγιος Δημήτριος Παλιού Ψυχικού, παρουσία πλήθους συγγενών και φίλων. Επακολούθησε μεγάλο παραδοσιακό γλέντι με τραγούδια και χορούς.

Ευχόμαστε στα νέα ζευγάρια κάθε δυνατή ευτυχία και χαρά στη νέα τους ζωή και στους ευτυχείς γονείς να τους ζήσουν και να καμαρώσουν με πολλούς απογόνους.

ΞΕΝΩΝΑΣ - ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΜΕ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ - ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ

“ ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ ”

ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΜΕ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΠΛΗΡΟΦ.: ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΑΚΗΣ

ΤΗΛ.: 0655-24215

EUROFINANCE A.E. - ΕΛΔΕ

ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΚΥΨΕΛΗΣ: **ΝΑΚΟΥ ΒΑΪΑ**

Φωκίωνος Νέγρη 56 - Κυψέλη

113 61 Αθήνα - τηλ.: 88.30.893, fax: 88.30.493

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΝΤΑΓΚΟΥΒΑΝΟΥ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Χίου 14 - Περιστέρι, τηλ.: 57.39.804

“ΕΠΙΠΛΑ ΑΡΜΟΝΙΑ”

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΕΠΙΠΛΩΝ

ΝΙΚΟΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Λένορμαν 166, Αθήνα

(Έναντι Super Market Γαλαξίας)

Τηλ.: 51.54.224 / 094 4332765

093 2649318

ΚΟΥΖΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΔΟΚ. ASSISTANT AGENCY MANAGER
ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ - ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ

ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΑΣΠΙΣ

Λ. Κηφισίας 346, 152 33 ΧΑΛΑΝΔΡΙ

τηλ. 6857107-8, 6859095-6, fax: 6859361

097-7476550

ΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΕΣ ΠΟΡΤΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΓΚΑΡΑΖΟΠΟΡΤΕΣ

SECURE DOORS

ΦΩΤΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

Βελβενδούς 34 - Κυψέλη

Τηλ.: 82.54.071, κιν.: 093 7147833

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΩΝ ΑΣΗΜΙΚΩΝ

Γεώργιος Χ. Χαρισιάδης

Χιλ 2 Πλάκα, 105 58 - Αθήνα, Τηλ.: 32.22.249

ΒΑΣΙΛΗΣ Δ. ΠΑΣΙΑΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Ελπίδος 7 - Εμπ. Κέντρο «Ηλιοτρόπιο»

Δέχεται 9-12.30 π.μ. & 5.30-9.30 μ.μ.

Τηλ. Ιατρείου: 60.81.758 - Τηλ. Σπιτιού: 60.02.264

ΑΝΘΗ - ΦΥΤΑ

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Καρτερίας 22 - Άνω Κυψέλη - Τηλ.: 86.28.224

Κυρίτσης Παναγιώτης

Μαθηματικός

Τηλ. 22.23.549 Κιν. 094-41.75.291

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΛΙΑ ΝΤΑΚΟΒΑΝΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Φιλοτίμου 12 & Σπετσών

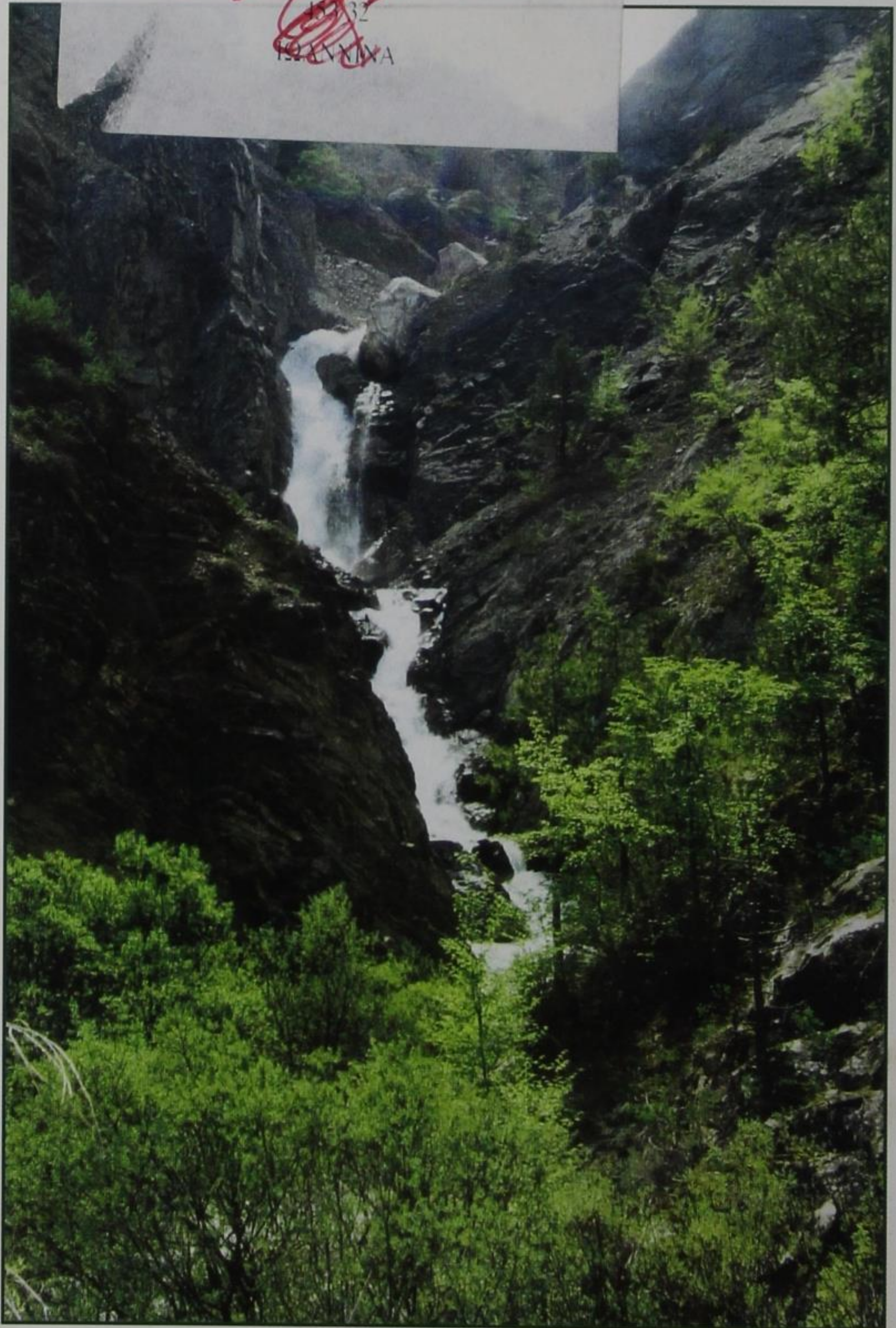
Πλατεία Κυψέλης - Αθήνα

Τηλ. Ιατρείου: 88.14.404

Δέχεται: 9.30-1 π.μ. & 5-8 μ.μ.

**ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΣΘΕ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ - ΘΑ ΣΑΣ ΔΟΥΝ ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ
ΜΑΣ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΛΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ - ΕΧΕΤΕ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ**

~~ΚΑΤΑΡΡΑΧΤΗΣ ΚΑΚΚΟΛΑΚΟΥ~~
~~ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΟ~~
45732
ΚΑΛΥΔΙΑ

*Ο καταρράχτης του Κακκόλακου τον Μάη του 2000.
φωτο: Μ. Νταγκοβάνου*

PORT
PAYÈ
HELLAS

